

Izdaja Zavod za gospodarske propagando - Domžale, Ljubljanska 92 - Ureja uredniški odbor - Odgovorni urednik Milan Flerin - Izhaja vsakega 25. v mesecu - Ziro račun 600-20/602-6 - Cena 20 dinariev - Tiska tiskarna Toneta Tomšiča v Ljubljani

Občinski poročevalec

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

OB DNEVU REPUBLIKE

Vsako leto nam ob tem velikem prazniku pohite misli na slavna leta narodnoosvobodilne borbe, v kateri se je prepletalo nečloveško trpljenje pod okupatorjevim bičem s težkimi, slavniimi in zmagovitimi borbami narodnoosvobodilne vojske Jugoslavije. Mnogo slavni in nepozabnih zgodovinskih spomenikov je v naši preteklosti postavila borba za svobodo, vendar je eden največjih II. zasedanje AVNOJ z zgodovinskim datumom 29. november 1943. To je datum dokončne zmage idej narodnoosvobodilne borbe, dokaz tolikšne vojaške in moralne moči, da je CK KPJ prekinil stike z izdajalsko vlado. Položeni so bili temelji novi, svobodni državi, v kateri žive jugoslovanski narodi enakopravno v bratstvu in enotnosti. Prva izvoljena ljudska skupščina je prevzela oblast in postala zakoniti predstavnik nove Jugoslavije pred tujino. 29. november pomeni končno uzakonitev osnovne ljudske oblasti narodnoosvobodilnih odborov, kar pomeni, da je prešla oblast v roke ljudstva.

Poglobljene demokratične odnose je uzakonila naša nova ustava s tem, da v našem sistemu uveljavljamo občana proizvajalca in upravljavca. Letošnji praznik praznujemo ob vsestranskih

prizadevanjih, da bi se vsi delovni ljudje angažirali pri usmerjanju in odločanju o vseh vprašanih gospodarskega in družbenopolitičnega razvoja. To je edina pot reševanja naših gospodarskih problemov. Z zaupanjem v delovne ljudi in z njihovim delovanjem bomo dosegli večjo produktivnost, intenzivnost gospodarstva, večjo vključitev v mednarodno delitev dela in uresničitev nagrajevanja po delu. Le z neposrednim delovanjem občanov bomo lahko umirili preširoke investicije v industrijo, povečana sredstva gospodarskih organizacij pa delno usmerili v doslej zapostavljena področja šolstva, zdravstva, družbene prehrane, otroškega varstva. Z enotnimi stališči občanov je treba čim preje rešiti socialne probleme borcev, ostarelih kmetov ter najbolj perečo problematiko življenjskega standarda občanov, ki jo odpirajo zbori volivcev in družbenopolitične organizacije. S tako orientacijo bomo uresničevali smernice VIII. kongresa ZKJ in sprovajali v življenje osnovno načelo ustave — pravico samoupravljanja.

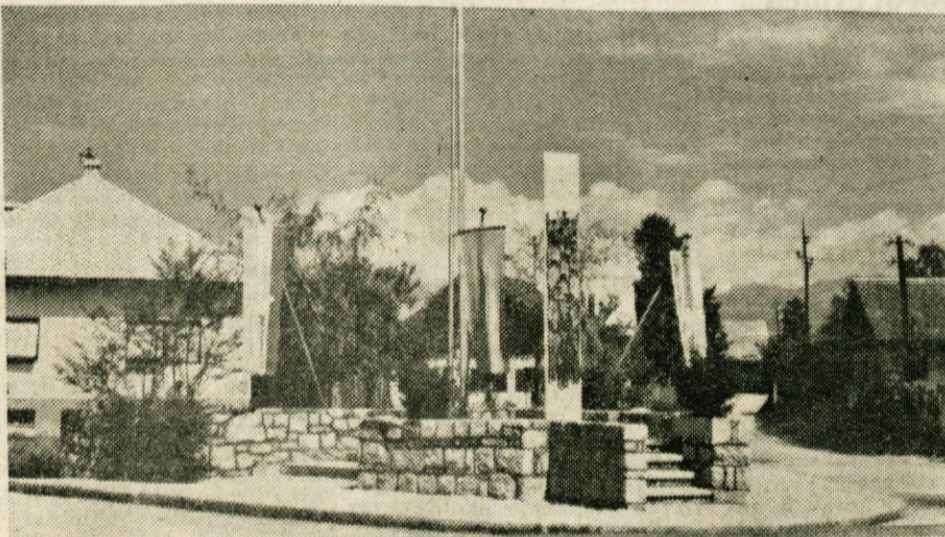
Občinski odbor SZDL ob prazniku republike iskreno čestita vsem občanom, delovnim kolektivom pa želi čim več uspehov.

Kje je začetek investiranja?

Na začetku si razčistimo vprašanje, zakaj delamo, zakaj proizvajamo in zakaj ta naš vsakodnevni trud? Vsakodnevni trud, delo in proizvodnja so namenjeni pridobivanju dobrin, da bi s temi zadovoljili naše vsakodnevne potrebe. Seveda pa pridobivanje dobrin ni za nas kak poseben užitek, pač pa napor in delo. Za pridobitev vsakodnevnih potrebnih dobrin lahko porabimo več ali pa manj truda — dela. Tistemu, ki z manjšim naporom v enakem času napravi več izdelkov — dobrin, običajno pri površnem pogledu pravimo »ta pa zna delati«. Zal se premalokrat poglbimo v to, kaj pomeni to: »zna delati«. Ne vidimo okoliščin, v katerih ustvarjamo dobrine. Kar pomislite, kako krivična bi bila naša oca, če bi stali na vasi in bi videli, da dva kmeta kosita vsak svoj travnik, pa bi zvečer peljal en kmet domov en voz sena, drugi pa pet voz. Verjetno bi vzklknili za drugega, ta pa zna, ta pa je priden itd. V resnici pa se je morda kmet, ki je pokosil voz sena, bolj mučil, ko je ves dan zamahal s koso kot pa tisti, ki je le dve uri lagodno stopal za motorno kosilnico. Ali nismo bili torej pri oceni truda in napora krivični? Da, bili smo, toda le delno, saj nas vendar ni zanimal preleti znoj, temveč seno!

Tako nas v vsakodnevnem življenju ne zanimajo napor, pač pa ustvarjene dobrine, izdelki, s katerimi bomo lahko zadovoljili naše potrebe. Da pa bomo lahko zadovoljili potrebe v čim večji meri, moramo iz dneva v dan pridobiti več dobrin! Toda kako? Vsekakor ne samo z večjo prelitv količino znoja ali pa z daljšim delavnikom, pač pa tako, da si bomo pomagali z modernimi stroji. Pomagali si bomo pri delu s tistimi čudovitimi pripomočki, ki jih je ustvarila neuničljiva človekova umska iznajdljivost.

Ko si ustvarjamo boljše pogoje za pridobivanje dobrin, to je, ko si ustvarjamo pogoje, da bomo več in ceneje proizvajali, pravimo, da si ustvarjamo materialno bazo, oziroma da investiramo. To pa seveda ni enostavna stvar. V kaj investirati, kdaj, zakaj, kako in koliko? To so vprašanja, na katera si moramo odgovoriti, preden pristopimo k investiciji. To so tudi vprašanja, ki vsebujejo niz zakonitosti in vzročnih povezanosti, ki jih pozna moderna ekonomika investiranja. In rezultat teh zakonitosti? Če jih upoštevamo, se morajo stroški za proizvodnjo in s tem v zvezi cene dobrinam iz dneva v dan zniževati, če pa jih ne upoštevamo, da neekonomsko in nestrokovno investiramo, pa se cene dobrinam višajo, kajti vsako neumnost je treba plačati. Za tistega, ki je neumno

Spomenik NOB na Viru — delo akad. kiparja Bombača

investiral, pa je res najugodnejše, če mu to njegovo neumnost plača nekdo drugi, to je potrošnik.

Kdo pa je ta potrošnik? Nihče drug kot tisti, ki je investiral. Torej tisti neposredni proizvajalec — samoupravljalec, ki se je odrekal dobrinam danes, da bi jih v bodoče prejel več, pa je zaradi nespametnega, neproučenega in neznanstvenega načina investiranja prišel še ob tiste dobrine, ki bi jih lahko porabil danes. Ali pa morda iz tega sledi, naj prenehamo investirati? Ne, nasprotno! Investirati moramo, saj si želimo vedno cenejših dobrin! Toda investirati moramo tako, da bomo dosegli ta svoj cilj!

Izdelati nam bodo morali ekonomski in tehnični strokovnjaki investicijski načrt — elaborat. Istočasno pa bomo morali mi potrošniki in samoupravljalci — proizvajalci skrbeti, da bomo ta načrt do potankosti izvedli v življenje. Seveda pa moramo tudi vedeti, kakšen naj bo ta načrt, kaj mora vsebovati in kako bomo ugotovili, da je investicija upravičena. Zatorej samo v grobih obrisih nekaj načelnih zahtev.

Ugotoviti moramo sedanje stanje razmer na trgu. To je, ali lahko prodamo dobrine — proizvode, ki jih sedaj izdelamo. Ugotoviti moramo, ali smo v celoti intenzivno izkoristili sedaj razpoložljive proizvodne možnosti-kapacitete. Ali ni nesmiselno, če sedaj delate s strojem samo 8 ur na dan, da bi si za povečano proizvodnjo kupili še enega. Saj ta stroj lahko obratuje tudi po 24 ur na dan. Namesto investicije se uvede torej izmzensko delo, pa proizvedemo več, ne da bi dodatno investirali.

No, in ne nazadnje moramo proučiti tudi sedanjo organizacijo dela, da bi ugotovili, ali izkoriščamo sedanje kapacitete najintenzivneje.

Sele če ugotovimo, da so sedanje kapacitete maksimalno izkoriščene, pristopimo k proučevanju bodočega stanja, trga, kapacitet in napredka tehnologije.

Studija tržišča nam mora povedati, ali se bo popraševanje po naših izdelkih večalo ali manjšalo in kako se bodo v bodoče gibale cene in potrebe na posameznih tržiščih. Skladno z razvojem potreb nato ugotovimo, kakšne kapacitete, kako zaposlene in kako specialne ali univerzalne bo potrebno za v bodoče pripraviti. Predvi-

deti pa moramo tudi bodočo tehnologijo. Ta je namreč v nenehnem napredku, zato se ne smemo opirati na sedanjo, morda že zastarelo tehnologijo proizvodnje, pač pa moramo poiskati najmodernejšo in najcenejšo.

Ko ugotovimo vse navedeno, pristopimo k izdelavi investicijskega načrta, ki pa mora vsebovati, da bi se izognili eventualnim napakam, tudi kar dvajset podrobnih študij oz. analiz.

Morda bi vas opozorili na najvažnejšo analizo, ki jo, in kot izgleda smo jo tudi pri domžalskih investicijah stalno pozabljali. To je analiza kadrov.

Novo, modernejšo investicije zahtevajo ljudi, ki jih bodo znali upravljati. Ljudi, ki bodo imeli dovolj izobrazbe, da bodo zagotovili nemoteno izkoriščanje teh novih investicij. Investicija v kadre ni torej neko odvečno breme, temveč nujnost, da si zagotovimo izvedbo investicije.

V tem opisanem prvem in drugem delu postopka investiranja in v solidnosti in obsežnosti proučevanja investicije, je skrit uspeh investicije. Če je investicija dobro proučena in daje vsa zagotovila za solidne rezultate, namreč ne bo težko zainteresirati banke, da naloži sredstva v tako solidno naložbo.

Morda bo soudeležence pri investiciji samo še strah, da je bil ta elaborat izdelan samo zato, da bi se dobila sredstva, ni bil pa mogoče izdelan na stvarnih osnovah (žal se pogostokrat tudi to dogaja). Potrebno bi bilo, da tako samoupravljalec v posamezni delovni organizaciji, kot tudi širša družbena skupnost formira svoje organe, ki bodo kontrolirali družbeno-ekonomsko korist investicij. In ne samo to. Ti organi naj dalje tudi skrbijo, da se bo investicija izvedla po načrtih. In da se bo tudi tako intenzivno izkoriščala takrat, ko bo v obratovanju in da bo dajala z ozirom na napovedi ustrezne rezultate. Če pa je bila napoved nepravilna, potem naj bi ti organi družbene kontrole poklicali odgovorne posameznike na moralno in materialno odgovornost.

Iz vsega prejšnjega sledi, da moramo pri investiranju prej ko slej povezati teorijo in prakso. Oboje združiti v tisto celoto, ki nam bo zagotovila uspeh investicije.

Na koncu si oglejmo še nekaj značilnosti investiranja v domžalski občini, ki re-

zultirajo iz analize investicijske portofolije. Analizo je pripravila Komunalna banka Domžale.

Iz analize nam veje ugotovitev, da so pri odločanju o investiciji v gospodarskih organizacijah veliko manj kritični kot pa banka. Banka je od 24 gospodarskih organizacij, ki so investirale, 10. gospodarskim organizacijam odobrila kredit. Od teh 10 pa je samo »Sončnici« odobrila kredit tudi za gradbena dela, drugače pa samo za opremo. Vse ostale gospodarske organizacije pa so investirale iz lastnih sredstev in to pretežno v gradbene objekte, ki pa sami ne pripomorejo k intenzifikaciji proizvodnje.

V industriji se je v 14 primerih pristopilo h gradnji. Od 21 primerov investiranja v opremo pa zasledimo samo 7 primerov investiranja v opremo za osnovno dejavnost, dočim so bile ostale investicije za pomožno dejavnost. Vsekakor ta ugotovitev kaže na premalo preiščljeno in strokovno nepripravljeno investiranje v gospodarskih organizacijah.

Istočasno pa nas ob takih investicijah lahko tudi skrbi bodoči razvoj. V letošnjem letu smo imeli za investiranje na razpolago ca. 2 milijardi sredstev ali 1/3 vrednosti vseh osnovnih sredstev v občini. Te investicije smo razdelili na 35 investicijskih potrošnikov in to na 66 osnovnih investicijskih del (razna oprema — je smatrana kot enotna investicija). V poprečju torej odpade na eno zvrst investicije ca. 33 milijonov. Ta »ČUDOVITA« razdrobljenost pa nam onemogoča kvalitetni napredek razvoja pogojev pridobivanja cenjenih dobrin. Istočasno pa si z razdrobljenostjo investiranja sami onemogočamo, da bi se naše področje razvijalo v moderno razvito industrijsko področje, ki bi imelo čedalje solidnejše temelje za hitrejši tempo razvoja. Upamo si trditi, da do tega prihaja samo zaradi tega, ker nimamo kvalitetnih kadrov, ker se ne znamo pripraviti na investiranje tako kot zahtevajo osnovna pravila investiranja in končno tudi zato, ker ne vemo, da vseh teh napak ne plača nihče drug kot mi sami.

Dokler pa bo v naši občini tako, da bomo v istem kraju prej gradili ograjo za pokopališče kot vodovod, potem smo si zaradi nerazumnosti sami v naprej pripravili in napovedali svoj pogreb, ne pa boljše življenje.

Pojasnila k članku o črnih gradnjah v številki 8/64 Občinskega poročevalca

V 8. številki vašega časopisa ste objavili dva članka. Prvega z naslovom »Črna gradnja stanovanjskih hiš v občini Domžale« in drugega z naslovom »In še en glas o črnih gradnjah«. Iz prvega članka je razvidno, da nanj ni kaj odgovarjati, temveč isti prikazuje stanje črnih gradenj in glavnih vzrokov zanje, obenem pa že tudi delno odgovarja na drugi članek. Glede na to smatramo, da je treba prvenstveno odgovoriti na drugi članek.

Pisec članka je lahko prepričan, da inšpekcijski upravni organ skrbno pazi na to, da se zakoni spoštujejo. Lahko trdimo, da je bila doslej vsaka črna gradnja pravočasno odkrita, ustavljena in dana v upravno kazenski postopek. V večini

primerov pa se je s črno gradnjo nadaljevalo. Predlagano spremembo predpisov za učinkovitejšo ukrepe ni bilo mogoče doseči. Problem črne gradnje ni samo v naši občini, temveč je republiški oz. zvezni problem. Iskanje rešitve problema črnih gradenj samo v zazidalnih načrtih je nerealno, kar je pokazala že izvršena licitacija v Mengšu. Odziv na razpis je bil namreč minimalen, saj sta se javila za gradnjo le dva interesanta od 30 oz. 36 razpisanih gradbenih zemljišč!

Svet za gradbeništvo in urbanizem in Svet za stanovanjske in komunalne zadeve sta problematiko črnih gradenj obravnavala. Kot prvi korak k zaustavitvi je bil predlagan »odlok o obvezni priključitvi ob-

jektov na komunalne naprave«. Prav tako je bilo predlagano, da skupščina občine Domžale zagotovi sredstva za rušenje objektov, ki se grade brez dovoljenja za graditev. Izvajalec porušitve k rušenju namreč ne pristopi, če nima za to delo zagotovljenih finančnih sredstev. Zagotovitev sredstev pa je dolžnost odredbodajalca, ker sama klavzula v odločbi, da gre rušenje na račun investitorja, ne zadostuje za realizacijo odločbe.

Sredstva za izvajanje rušitev doslej še niso zagotovljena, predlog odloka o priključitvi vseh vrst zgradb na vodovodne in druge komunalne naprave, pa je bil zavržen.

Zato se bo upravni organ lahko posluževal le 11. člena uredbe o izdajanju izjemnih dovoljenj za uporabo zemljišč »izven gradbenih okolišev« za gradbene namene (Ur. list SLS, št. 29/63) ki pravi:

»Dokler ni izdano izjemno dovoljenje za uporabo nezazidljivega zemljišča za gradbeni namen v skladu z določbami citirane uredbe, ne sme pristojni organ, zavod ali družbeno pravna oseba priključiti brez dovoljenja zgrajen objekt na nezazidljivem zemljišču na javne komunalne naprave.«

Ta določba navedene uredbe pa velja le za objekte, ki so postavljeni izven gradbenih okolišev.

Zadeva črnih gradenj v Proletarski ulici v Mengšu je poglavje zase. Tisti, ki gradi na zemljišču, ki je bilo predvideno za otroški vrtec, je imel že odobreno lokacijo na drugem zemljišču, prav tako v Mengšu, in je naredil dvojno veliko napako. Če kje, bi bil v tem primeru, mislimo obe Črni gradnji v Proletarski ulici, potreben ukrep porušitve objektov, ne

(Nadalj. na 8. strani)

Še en glas o »črnih gradnjah«

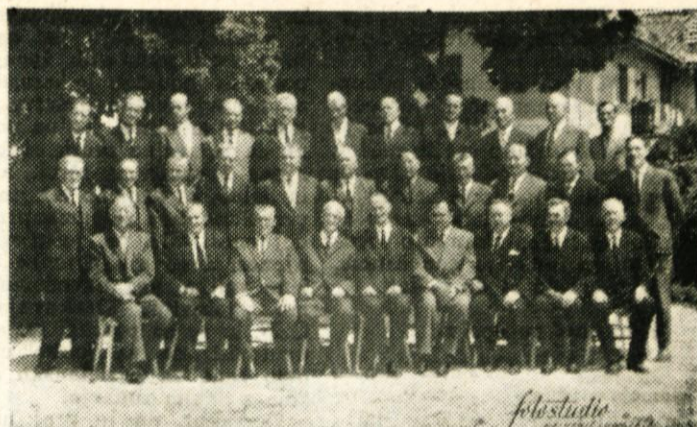
Tov. urednik!

Oglašam se v zvezi s člankom v Obč. poročevalcu, ki je izšel 25. X. 1964 pod naslovom »Črne gradnje v Domžalah«. Smatram za pravilno, da se porušijo hiše, ki so bile zgrajene v Mengšu in sicer tam, kjer je bil predviden otroški vrtec, če so zrastle brez dovoljenja. Mogoče je še več takih primerov tudi drugod. Ne strinjam pa se s tem, kot ste pisali, da boste rušili povsod, kjer boste zvedeli, da se zida brez dovoljenja.

Zalostno je, da stane danes DOVOLJENJE za pričetek gradnje delavske hišice okrog 700.000 din, ali pa še več. Bodite pošteni in pomislite, če to delavec zmore, pa čeprav je tu vračunana tudi zemlja. Noben delavec ne more odšteti toliko denarja za gradnjo hišice, še preden začne delati! Poprečni delavski prejemki so od 32.000 din do 40.000 din in delavec z družino, ki je primoran, da si sam gradi hišico, pri današnji druginji tega nikakor ne zmore. Dovolite gradnje z nižjim prispevkom, pa čeprav ne v centrih naselij, ampak le

v okolici! To, da ste dvignili ceno zemlje na 1000 din za meter ali pa še več, ni pravilno. Živimo v socialistični državi, ker je skrb za človeka prvo! V teh primerih pa se to ne kaže. Delavstvo si mora graditi stanovanja, ker je veliko takih, ki živijo v neprimernih in nezdravih stanovanjih. Razumljivo je, da ne more vsem zgraditi stanovanja družba, zato si moramo sami pomagati, temu pa delate zapreke. Nesramno je, ko pišete, da boste rušili, kjer se bo ugotovila gradnja brez dovoljenja. Upravičeni boste rušili takrat, kadar bodo res dani taki pogoji za pridobitev dovoljenja, da jih bo delavec zmogel. Ali ni dovolj, ko že sama narava ruši? Npr. potres in poplave. Zemlje ni nihe kupil, je sama nastala. Do gotove mere bi lahko zahtevali, da se plača, vendar ne tako drago, kot sedaj zahtevate.

Spoštovani urednik! Izročite ta dopis tistemu, ki se ga tiče. Nisem šolan, da bi imel ne vem kakšne izraze, rečem pa, da bi bilo prav, da bi gradnjo stanovanjskih hišic prilagodili delavskim razmeram!

Pevski zbor Društva upokoencev Domžale praznuje te dni četrto obletnico svojega obstoja. Steje 35 članov in je v teh štirih letih sodeloval na številnih proslavah, koncertih in komemoracijah.

Pevci goje tudi družabno življenje in prirejajo pogosto izlete. Letos so bili v Moravčah in na Urhu, v obeh krajih so položili vence na spomenike padlih v NOB in zapeli nekaj pesmi.

Upokoenci v naši občini so postali močna organizacija, njihovo kulturno in družabno življenje pa bi bilo marsikdaj drugim za vzgled. — Na sliki pevski zbor upokoencev.

Kvalifikacijski sestav organov samoupravljanja nam kaže, da prevladujejo v organih samoupravljanja kvalificirani delavci. Kvalifikacijska struktura pa se spreminja v korist

kvalificiranih in visoko kvalificiranih pri upravnih odborih in komisijah.

Kvalifikacijska struktura organov samoupravljanja izražena v %:

Kvalifikacija organov samoupravljanja	VK	K	PK	NK
obratni delavski sveti				
osnovne dejavnosti	13,2	38,0	45,5	3,3
pomožne dejavnosti	15,6	75,0	9,4	—
centralni delavski sveti	17,7	56,9	18,6	6,8
upravni odbor	28,6	58,5	11,4	1,7
komisije	32,6	56,6	8,7	2,1

Iz tabele je razvidno, da se % visoko kvalificiranih dviga, čim konkretnješe in strokovnejše funkcije v organih samoupravljanja je treba opravljati. Iz tega pa je razvidno, da se kolektivi dobro zave-

dajo pomembnosti kvalitetnega izvrševanja samoupravnih funkcij.

Struktura po šolski izobrazbi organov samoupravljanja, izražena v %:

Šolska izobrazba organ samoupravljanja	Fakulteta	Višja šola	Sred. šola	Obrtna šola	Osemletka	Nedok. oson.
delavski svet	1,5	0,5	8,2	35,3	24,2	30,0
upravni odbor	5,3	1,8	15,4	36,8	20,1	20,7
komisije	5,5	0,8	21,6	36,8	21,5	13,8

Iz prednje tabele lahko ugotovimo, da v organih samoupravljanja prevladujejo člani z obrtno izobrazbo. Če pa to upoštevamo še pri kvalifikacijski strukturi, nam bo prevladovanje kvalificiranih daleko bolj jasno. Tudi pri strukturi po šolski izobrazbi ugotavljamo pojav, da se pri konkretnjih in strokovnejših nalogah samoupravljanja (upravni

odbori, komisije) % z višjim nivojem izobrazbe večja.

Starostna struktura organov samoupravljanja, prikazana v naslednji tabeli, nam pove, da imajo samoupravljalci največje zaupanje v sodelavce stare od 31 do 40 let.

Starostna struktura organov samoupravljanja, izražena v odstotkih:

starost let organ samoupravljanja	do 25	26—30	31—40	41—50	nad 50
delavski svet	16	20	36	15	10
upravni odbor	14	22	39	16	7
komisije	8	21	43	20	5

Udeležba mlajših ljudi do 25 let starosti in starejših nad 50 let starosti je v organih samoupravljanja najnižja ter se znižuje pri selekciji volitev upravnega odbora in komisij. Najmočnejši sta grupi od 31 do 40 let in od 26 do 50 let.

Grupa članov organov samoupravljanja starih od 41 do 50 let pa na udeležbi poraste na nivo grupe starosti od 26 do 30 let šele pri volitvi komisij.

Če rezultate volitev organov samoupravljanja po starostni strukturi primerjamo z rezul-

Razprava o analizi volitev organov samoupravljanja

Predsedstvo občinskega sindikalnega sveta je na svoji zadnji seji razpravljalo o analizi volitev organov samoupravljanja.

Nove organe samoupravljanja so izvolili v 37 organizacijah. Da bi dobili pregled o rezultatih volitev, je bila izvedena posebna anketa, na osnovi katere je bila izdelana analiza.

Analiza prikazuje sledeče rezultate.

Volitve:

Volitve so bile v vseh organizacijah izvršene poprečno tri dni pred predpisanim rokom.

Volilnih upravičencev je bilo 7.037, od teh 43 % moških in 57 % žensk. Volitev se je udeležilo 82 % vseh udeležencev. 86 % vseh odsotnih je bilo upravičeno odsotnih (bolezen, dopust itd.), le 14 % pa jih je bilo neupravičeno odsotnih, kar predstavlja 1,5 % vseh volilnih upravičencev. 4 % volivcev je neveljavno glasovalo. Gospodarske organizacije so javile, da je bilo zastojev pri delu zaradi volitev za 871 ur, po izračunih pa je bilo minimalnih zastojev pri delu za 1534 ur (pri izračunu je upoštevana samo izguba delovnega časa članov komisij).

Volišča so bila odprta poprečno 7 ur, kar je z ozirom na nizek odstotek neupravičeno odsotnih povsem razumljivo.

Rezultati volitev:

V 37 organizacijah je bilo izvoljenih 882 članov delavskih svetov. Od teh 377 članov v centralne delavske svete, 305 članov pa v obratne delavske svete. V centralnih delavskih svetih ima 64,3 % članov mandatno dobo 2 leti, 35,7 % pa mandatno dobo 1 leto.

V upravne odbore je bilo izvoljenih 181 članov, od teh jih je 85 ali 45 % članov delavskih svetov.

Vse organizacije skupaj imajo 161 komisij, v katerih dela 656 članov. Člani delavskega sveta so v komisijah zastopani s 36,9 %. Skupno je bilo izvoljenih v organe samoupravljanja 1.395 zaposlenih (vsak je upoštevan le enkrat, čeprav je izvoljen v DS in UO).

Pogostnost izvolitve:

	prvič %	drugič %	večkrat %
delavski svet	58,0	26,7	15,3
upravni odbor	56,8	25,6	17,6

V delavske svete je bilo izvoljenih 58 % članov prvič, 26,7 % drugič in 15,3 % članov, ki so bili izvoljeni tri in večkrat. Pogostnost izvolitev v upravne odbore se spremeni v korist tri in večkrat izvoljenih saj je teh v upravnih odborih 17,6 %, dvakrat izvoljenih je 25,6 % in enkrat izvoljenih 56,8 %.

tati volitev odbornikov občinske skupščine, ugotovimo, da so skoraj enaki.

47,5 % vseh občinskih odbornikov pade namreč v starostno grupo od 31 do 40 let, ki pa je tudi pri delavskih svetih močna 36 %, upravnih odborih 59 % in komisijah 43 %. Iz te primerjave lahko zaključimo, da občani občine najbolj zaupajo predstavniške funkcije soobčanom, ki so stari od 31 do 40 let.

Struktura po spolu:

Izvoljen organ samoupravljanja	Moški %	Ženske %
delavski sveti	68,5	31,5
upravni odbori	73,5	26,5
komisije	83,5	16,5

Po tej analizi je ugotovljeno, da so ženske izredno slabo udeležene v organih delavskega samoupravljanja. Če upoštevamo dejstvo, da je od vseh volilnih upravičencev 57 % žensk, torej več kot polovica in da te niso udeležene v delavskih svetih niti z eno tretjino, potem je nujno, da bi morali raziskati vzroke samoupravne pasivnosti žensk. Vsekakor je eden izmed najmočnejših vzro-

kov za manjšo udeležbo žensk v samoupravljanju ta, da je 58 % vseh poročenih žena zaposlenih (podatek je izračunan na osnovi ankete društva prijateljev mladine). To pa pomeni, da je večina žensk obremenjena z varstvom otrok, skrbi in delom za družino ter jim ne preostane časa za samoupravno dejavnost. Da pa je obremenjenost žena s skrbjo za družino velika, naj navedemo samo ugotovitev strokovnjakov OZN, ki so na podlagi raziskav ugotovili, da se lahko enači delo žene za štiričlansko družino z delom rudarja.

Vsekakor, da je prej navedeno tudi vzrok, da se procent udeležbe žena v upravnih odborih in komisijah še občutneje zniža zaradi večje časovne angažiranosti v teh samoupravnih organih.

Zaradi tega, ker je analiza prikazala le izračun poprečij, je predsedstvo občinskega sindikalnega sveta sklenilo, da je potrebno rezultate volitev analizirati po panogah in po podjetjih. Tako detajlno analizo bo predsedstvo ObSS dalo s priporočili v razpravo plenumu in posameznim podjetnicam.

Delo skupščine – uspešno

Intervju s predsednikom SOB Domžale tov. Jožetom Pogačnikom

Konec maja je poteklo eno leto od izvolitve nove občinske skupščine. Zato smo se obrnili na njenega predsednika Jožeta Pogačnika z nekaj vprašanji o delu, uspehih in problemih, s katerimi se srečuje občinska skupščina in njeni organi.

1. Tovariš predsednik, kateri so po vašem mnenju najvidnejši rezultati dela Skupščine v preteklem obdobju?

»Mislim, da je najvidnejši rezultat njenega dela vsekakor obravnava in sprejem Statuta naše občine. V njegovo izdelavo in obravnavo je bilo vložena veliko truda, da bi tako res bil odraz dejanskega stanja v naši občini in obenem kažipot za naprej. K temu so nedvomno veliko prispevale široke razprave na terenu, kjer so zbori volivcev dali marsikakšen koristen predlog, ki je bil potem upoštevan pri končnem besedilu statuta.

Med največje in najvidnejše rezultate spada vsekakor urejanje preživninskega varstva kmetov, katerih zemlja je bila arondirana. O tem smo sprejeli poseben odlok, pred nedavnim pa še dopolnili odlok, ki je spremenil višine preživetnin glede na sedanje povišanje cen.

Zelo pomembna je bila tudi končna odločitev o gradnji zdravstvenega doma v Domžalah in odlok o njegovem financiranju. S tem bomo za daljšo

dobo rešili problem prostorov za zdravstvo.

Glede na zadnje spremembe cen in sploh zviševanja realnih življenjskih stroškov, ki so v naši občini narasli v zadnjih mesecih poprečno 3.543 dinarjev mesečno na osebo, je skupščina s svojimi organi spremljala izvrševanje družbenega plana in sprejemala ustrezne ukrepe in priporočila za njegovo čimbolj dosledno realizacijo.

Na področju kmetijstva je velikega pomena to, da se je s širjenjem Obrata za kooperacijo Agrokombinata Emona začela ugodno razvijati kooperacija s kmeti, ki jo bo treba še naprej z večjim tempom razvijati.

Na področju šolstva so najvidnejši rezultati zgraditev šole v Radomljah, ustanovitev posebne šole na Homecu in pričetek gradnje nove osemletke na Brdu. Pripravljamo pa gradnjo šole v Moravčah, ki je trenutno v nemogočih prostorih.

Stanovanjska izgradnja je sicer ugodno napredovala, vendar je zaradi nedokončanih urbanističnih načrtov nazadovala privatna gradnja. Vendar je to sedaj vsaj za prvo silo rešeno.

2. Katere pomanjkljivosti ste opazili pri delu Skupščine in njenih odbornikov?

»Premalo pozornosti smo do sedaj posvetili otroškemu varstvu. Na eni zadnjih sej občinske skupščine smo kritično pretresali sedanji položaj in ugotovili, da bo treba za otro-

Zahvala!

Ko sem prejšnji mesec slavil svoj petdeseti rojstni dan, sem bil zelo prijetno presenečen, ker so se me na tako prisrčen in slovesen način spomnili tako predstavniki Občinske skupščine kot tudi politične in družbene organizacije ter posamezniki.

Počaščen in srečen sem in hotel bi se vsem in vsakemu posebej zahvaliti za lepe želje in tudi darila. Ker pa mi to ni mogoče, se po tej poti zahvaljujem vsem, ki so se pridružili čestitkam, kajti ta nepričakovana tovariška gesta me je močno ganila.

Se posebej se zahvaljujem predsedniku Občinske skupščine za tople besede, ki so dokazale, da je vez med nekdanjimi boreci še vedno trdna in neomajna.

Vsem, ki ste me kakorkoli počastili ob moji petdesetletnici še enkrat prav iskrena hvala!

Franc Avbelj-Lojko

Pionirji čestitajo narodnemu heroju Francu Avblju-Lojku za 50. rojstni dan

ško varstvo v najkrajšem času preskrbeti vsa potrebna sredstva in kadre. Sicer pa je skupščina sama vedno lahko normalno zasedala in so se odborniki redno udeleževali sej. Slabše so delali sveti prav zaradi preslabe udeležbe članov svetov.

3. Občinsko skupščino sestavlja občinski zbor in zbor delovnih skupnosti. Ali sta zbora delata tudi samostojno?

»V glavnem sta zbora zasedala skupaj, ker smo menili, da je večina vprašanj, ki jih je obravnavala skupščina, tako pomembna, da je potrebno sodelovanje obeh zborov. Enkrat je zbor delovnih skupnosti ločeno obravnaval gibanje gospodarstva v naši občini.

4. Ali menite, da bi bilo treba še bolj razviti samostojno delo zborov?

»Ne. Menim, da je bolje, če pri obravnavanju večine vprašanj sodelujejo vsi odborniki.

5. Ali so se odborniki aktivno udeleževali dela ne samo v skupščini in njenih organih, temveč tudi izven nje?

»Mislim, da so bili odborniki po večini zelo aktivni, saj so prenesli s terena ali iz de-

lovnih organizacij precej pobud in problemov, ki tarejo ljudi v naši občini. Tudi na zborih volivcev so odborniki povsod koristno sodelovali.

6. Katerim nalagam se bo morala posvetiti v bodoče skupščina?

»Nedvomno je najpomembnejša naloga obravnava in sprejem sedemletnega perspektivnega plana razvoja naše občine. V najkrajšem času bomo morali na skupščini najti ustrezne rešitve in sredstva za otroško varstvo in socialno skrbstvo nasploh. Dokončno moramo urediti problem prostorov v šolstvu (Brdo, Moravče), med drugim moramo poskrbeti tudi za stanovanja prosvetnih delavcev. Pospešiti bo treba stanovanjsko gradnjo, tudi privatno, ki do sedaj ni imela ravno najboljših pogojev. Za to bo treba urediti predvsem urbanistične načrte večjih krajev v naši občini.

Velika naloga pa je sedaj tudi ustanavljanje krajevnih skupnosti. V kratkem pa bosta oba zbora občinske skupščine razpravljala o gibanju gospodarstva v prvih šestih mesecih in sprejela s tem v zvezi ustrezne sklepe in priporočila.

Ob 100-letnici šolstva v Domžalah bo v dneh od 28. XI. do 5. XII. razstavljal svoja dela slikar — amater Milan Merhar v prostorih I. osnovne šole.

Otvoritev likovne razstave bo v soboto, 28. t. m. ob 18. uri.

Delo občinske skupščine

Za sejo občinske skupščine v mesecu oktobru je bil pripravljen obširen dnevni red. Pod prvo točko je bila razprava o problematiki šolstva, ki je bila v glavnem v celoti zbrana v posebnem poročilu, ki so ga odborniki prejeli. V razpravi so bili nekateri problemi še posebej osvetljeni in podčrtani, kot pomanjkanje šolskih prostorov, v zvezi s tem večizmenski pouk in prenatrpanost učencev po oddelkih, s tem v zvezi pa nepravilno dodeljevanje sredstev šolam po številu oddelkov. Večina šol namreč nima prostora za nove oddelke in zato ne dobijo tudi toliko sredstev, kot šole, ki tega problema nimajo. Dalje je razprava opozorila na kritičnost odnosa med številom vpisanih učencev in številom tistih učencev, ki končajo osemletko v osmem razredu. Tudi podatki o kvalifikaciji učnega kadra niso najbolj povoljni, saj je okoli 20 učnih mest zasedenih z učnimi močmi, ki za tisto delovno mesto nimajo ustrezne kvalifikacije. V zvezi s tem je bilo ugotovljeno, da so tudi učni uspehi boljši po tistih šolah, ki skrbijo za čim bolj kakovosten kader. Osebnih dohodkov prosvetnih delavcev so se v tekočem letu sicer bistveno popravili, vendar v primerjavi z OD enako kvalificiranih v industriji še niso zadovoljivi. Po zaključku razprave, ki je podčrtala še pomembnost pouka telesne vzgoje, investicij v šolstvu in drugo, so bili sprejeti zaključki, ki jih je v svoji informaciji predlagal svet za šolstvo in predlogi ter priporočila, ki so bili izneseni v razpravi.

Razprava in sklepanje o ustanovitvi in sofinanciranju strokovnega šolstva je bila naslednja točka dnevnega reda. Narekovala jo je potreba po sofinanciranju vseh šol druge stopnje, ki naj bi jih vzdrževala vse občine v okraju. Ob zaključku razprave o tej točki dnevnega reda so odborniki soglasno sprejeli sklep, da prevzame občina Domžale sofinanciranje omenjenih šol druge stopnje pod pogojem, da prevzame republika financiranje STUGS Domžale, ali pa da se ta šola vključi med šole druge stopnje, za katere je predvideno financiranje občin.

Sprejeti odloki

Nato je bil sprejet odlok o pokopališkem redu, ki med drugim določa obvezno polaganje umrlih z območja mesta Domžale v mrliško vežo na pokopališču v Domžalah. Ta obveznost velja tudi za Studo in Zaboršt, medtem ko je za vaščane iz Depale vasi to neobvezno, ker se mrliški sprevodi lahko zvrstijo po stranski kolesarski poti in ne ovirajo prometa na zvezni cesti.

Namen odloka o komunalni

ureditvi in zunanjem izgledu naselij, ki ga je skupščina prav tako sprejela, je predvsem v tem, da se zagotovi kulturni in estetski izgled naselij v občini Domžale. Odlok o ponovni spremembi proračuna občine za leto 1964 so narekovali med drugim ukrepi zveznega izvršnega sveta, ki so povzročili dvig cen nekaterih kmetijskih proizvodov, premoga in elektrike. Da ti ukrepi ne bi privedli do znižanja realnih osebnih dohodkov, je bilo sprejeto tudi priporočilo, da se sorazmerno temu dvigu cen povišajo osebni dohodki, skladno s tem socialne podpore, priznavalne borcem NOB, štipendije in sredstva za kurjavo in razsvetljavo. Te potrebe so zato narekovali spremembo občinskega proračuna.

Z odlokom o spremembi odloka o občinskem prometnem davku od prometa na drobno, se uvaja sistem plačevanja prometnega davka v gostinskih stroki od količin prodane pijače, medtem ko se prometni davek v trgovini prodanih alkoholnih pijač plačuje še vnaprej od prodajnih cen.

Z naslednjim odlokom, ki ga je skupščina sprejela, so bile prenesene nekatere pristojnosti občinske skupščine na njene svete, z nadaljnjim odlokom pa se razveljavljajo nekateri predpisi bivšega občinskega ljudskega odbora.

Zaradi vzdrževanja športnega parka v Domžalah je skupščina na predlog sveta za telesno kulturo sprejela odločbo o ustanovitvi posebnega zavoda, ki bo imel nalogo, da ureja, vzdržuje in izgrajuje športne objekte.

Predlog naslednjega odloka o priključitvi vseh vrst zgradb na vodovodno, kanalsko in električno omrežje na območju občine Domžale, ki ga je pripravil svet za komunalne in stanovanjske zadeve, je med drugimi vseboval tudi določilo, da taki priključki niso dopustni, če je bila zgradba postavljena brez gradbenega dovoljenja. To bi veljalo v občini za 36 črnih gradenj. Ta predlog določila je povzročil obširno razpravo, v kateri se je oglasilo trinajst odbornikov, ki so vsi podvomili v uspešnost tega določila in končno je skupščina soglasno sklenila, da se odlok sicer sprejme, vendar brez omenjenega člena. Glede črnih gradenj pa naj svet za urbanizem pripraviti predloge ukrepov za omejitve take gradnje. V zvezi s to točko je bil sprejet tudi sklep, da je na vsak način treba zagotoviti tudi sredstva za izdelavo urbanistične dokumentacije, kajti pomanjkanje te je gotovo tudi eden od vzrokov za črno gradnjo.

Z naslednjim sklepom skupščine se je II. osnovna šola v Domžalah preimenovala v Osnovno šolo Venca Perka

Domžale in občinska knjižnica v »Občinsko matično knjižnico Domžale«.

Trgovskemu podjetju »Naredek« Domžale je bila odobrena razširitev predmeta poslovanja za odkup in klanje živine za lastne potrebe. Skupščina je sprejela še sklep o likvidaciji gostišča »Bistrica« v Ihanu, »Pri dobrem prijatelju« v Zaborštu in gostišča »Pri Pavovcu« v Mengšu, pod dodatno točko dnevnega reda pa izdala soglasje za prehod na 45-urni delovni teden podjetjem »Melodija« Mengeš, »Universale« Domžale in »Mlinostroj« Domžale.

Seja kluba odbornikov

5. novembra so se odborniki skupščine ponovno zbrali na seji kluba odbornikov, da bi obravnavali gradivo za plan negospodarskih investicij v prihodnjih sedmih letih. Za te bi po predlogih krajevnih odborov oziroma skupnosti v sedmih letih potrebovali 9 milijard 181 milijonov dinarjev. Glede na dosedanjo in tudi delno poznano materialno osnovo občine v bodoče je večina odbornikov podvomila v realizacijo teh zneskov, vsekakor pa bodo te potrebe poleg sredstev občin-

Jugoslovanske pionirske igre »Dvajset let v svobodi«

Letošnje Jugoslovanske pionirske igre bodo potekale v času proslav 20-letnice osvoboditve naše dežele. Na dan mladosti je tovariš TITO v zvezi z novimi pionirskimi igrami naslovil na pionirje poslanico, v kateri je rečeno, naj v času Jugoslovanskih pionirskih iger proučujejo ne samo svoj kraj, temveč naj store še korak naprej, naj spoznajo, kako se je naša dežela nekoč osvobajala in nastajala in kako jo zdaj gradimo.

Ko bodo pionirji proučevali pota revolucije — od ilegalnih in borbenih dni prek obnove in graditve do samoupravljanja, bodo lahko bolje spoznali jugoslovansko revolucijo, položaj svojega kraja v socialistični skupnosti, kakor tudi svoj osebni položaj v njej. Zato naj bodo pionirske igre 1964/65 pregled najpomembnejših dosežkov dela pionirjev v odredu.

Jugoslovanske pionirske igre so nekakšen povzetek dosedanjih dejavnosti, zato je nujno, da v te igre vključimo vse dejavnosti na najširšem jugoslovanskem torišču in s tem uredimo tudi vključevanje pionirjev v proslavo osvoboditve, ki jo bomo imeli po vsej deželi. Tako bodo jugoslovanske pionirske igre pripomogle, da se bodo hitreje uveljavljala in uporabljala pravila in programska načela Zveze pionirjev

skega proračuna zahtevale tudi angažiranje večjih sredstev gospodarskih organizacij.

Dalje so na seji kluba razpravljali o poročilu v zvezi s pripravami za nov davčni sistem, ki bo stopil v veljavo v prihodnjem letu. Po novem predpisu se bo zveza v glavnem omejila na dva vira dohodkov, za katere bo predpisovala svoje stopnje, medtem ko bo republika zajela samo del prispevka iz OD iz delovnega razmerja in del davka na nadrobni promet v trgovini. Za vse druge vire dohodkov, prispevkov in davkov je prepriščeno občinam, da določijo svoje stopnje. Osnova za odmero prispevka od kmetijstva bo v glavnem nespremenjena, to je po katastrskem dohodku, ki bo na novo izračunan glede na to, da ne ustreza več dejanskemu stanju dohodka spričo povečanja cen kmetijskih pridelkov. Važna novost v republiškem predlogu zakona so tudi nekatere olajšave in oprostitve, ki bodo veljale predvsem za višinske predele. Nato so bili odborniki seznanjeni še z nadaljnjimi posebnostmi novih predpisov o prispevkih in davkih, o katerih je bilo govora tudi na zborih volivcev, ki so se vršil od 4. do 17. novembra t. l. Podrobnosti o novem davčnem sistemu bomo objavili v posebnem sestavku.

za delo v pionirskem odredu, da bo njihova vsebina bolj pestra in zanimiva.

V letošnjih JPI bodo morali odredi dati še večji poudarek temu, da bodo organizirali niz pohodov po partizanskih poteh in sledovih bitk, sodelovali v akcijah urejanja spominskih gozdov, parkov itd. in sicer v tesnem sodelovanju z Zvezo borcev.

Preko literarnih del, knjig o zgodovini NOB bodo spoznali portrete borcev-pionirjev junakov vojne, ter dramatične dogodke revolucije. Z zbori in pohodi po poteh obnove in graditve, v srečanjih z delavci lahko pionirji zvedo, kakšna je bila njihova mladost in kakšni so sedaj njihovi delovni uspehi.

Preko konkretnih akcij in dejavnosti naj pionirji-zadružniki, fizikulturniki, planinci, mladi tehniki in drugi, skratka vsi pionirji izpričajo, koliko znajo, kaj so se naučili in kaj doživeli v svojem pionirskem kolektivu, kako so se igrali in zabavali in kaj so pridobili na dosedanjih akcijah JPI.

Zato organizirajmo čimveč srečanj v vsaki šoli, oziroma pionirskem odredu, naselju, kjer žive otroci. Poskrbimo, da bo jubilejno leto približalo revolucijo našim najmlajšim in da bodo razumeli njen pomen. Stori vse, da bo proslava v vsaki vasi in vsakem kraju.

Višja gospodinjska šola

Višja gospodinjska šola v Grobljah pri Domžalah, je bila ustanovljena l. 1954 z zakonom Ljudske skupščine LR Slovenije z nalogo, da izobražuje študente za predmetne učitelje gospodinjstva za osnovne in druge šole, na katerih je ta pouk uveden. Pouk na njej traja 2 leti. Šola ima pomen za vso Slovenijo, ker je edini tovrstni zavod v naši republici.

Hkrati z ustanovitvijo Višje gospodinjske šole je začel delovati tudi študentski dom, ki nudi rednim in izrednim študentom hrano in stanovanje s potrebno preskrbo. Predvsem pa je študentski dom za šolo pomemben zaradi tega, ker ji služi kot učni objekt, kjer študenti opravljajo strokovno prakso v skladu z učnim načrtom šole. Prav iz tega razloga je bivanje v študentskem domu pogoj za redni študij na šoli.

Neustreznost prostorov dodeljenih šoli ob ustanovitvi in njihova premajhna kapaciteta v primerjavi s potrebami po kadrih, katere usposablja, so narekovali gradnjo nove šole in študentskega doma. Gradnja, ki se je pričela leta 1959, se je zdaj približala h kraju. V novi šolski zgradbi se v tem šolskem letu že vrši pouk, nov študentski dom pa bo povsem usposobljen za sprejem študentov do konca tega leta. Nova kapaciteta šole in doma bo v primerjavi z dosedanjo skoraj enkrat večja, saj se bo od 60 rednih študentov dvignila na 100, kar pomeni, da bo šola lahko sprejela okrog 50 novih rednih študentov na leto.

V novi šolski zgradbi je poleg predavalnic in kabinetov tudi vrsta laboratorijev kot npr.: za kemijo, mikrobiologijo, prehrano, fiziko in druge delavnice z vso potrebno opremo, kar omogoča poglobljeno študijsko delo. Tako so sedaj ustvarjeni mate-

rialni pogoji za temeljito vzgojo kadrov, ki naj bodisi kot predmetni učitelji na šolah bodisi kot strokovnjaki v zavodih in drugih delovnih organizacijah, ki delajo na področju potrošnje, prispevajo k hitrejšemu napredku naše družbe na področju prehranjevanja, oblačenja in bivanja.

Čeprav je po ustanovitvenem zakonu naloga šole izobraževanje predmetnih učiteljev in je zato v njenem predmetniku močan poudarek na psiholoških in pedagoških predmetih, omogoča znanje, ki si ga pridobijo študenti na področjih prehrane, stanovanja in opreme ter oblačenja, njihovo delo tudi v drugih zavodih in organizacijah, ki se ukvarjajo ali omogočajo smotrno potrošnjo. To posebno zaradi tega, ker dobijo študenti poleg strokovne tudi tehtno družbeno-ekonomsko znanje.

Poznavajoč potrebe naše družbe po strokovnjakih za področje potrošnje, posebno strokovnjakih-prehrambenikih, ki bi poleg tehnologije živil poznali biološke potrebe človeka po hrani in imeli tudi zadostno ekonomsko izobrazbo za vodenje večjih obratov družbene prehrane, pripravlja šola uvedbo še ene usmeritve študija poleg sedanje pedagoške, namenjene strokovnemu izobraževanju prehrambenikov.

Znanje, katerega posreduje šola svojim študentom, je seveda vse kaj drugega kot sama tehnika tako imenovanih gospodinjskih opravil: kuhanja, pospravljanja, čiščenja, vzdrževanja garderobe. Ker pa si skoraj vsak, kdor sliši izraz »gospodinjstvo«, predstavlja pri tem izključno sklop teh opravil, si zaradi tega tudi mnogi še vedno mislijo, da je vsebina dela na Višji gospodinjski šoli vzgoja »vzornih« gospodinj v starem smislu te besede. Pri tem ne morejo razumeti, zakaj je pogoj za vpis nanjo

uspešno dokončana popolna srednja šola.

Spričo takega dokaj splošnega nerazumevanja vsebine in nalog Višje gospodinjske šole so organi upravljanja šole že dalj časa razpravljali o potrebi spremembe naziva šole in pripravili predlog za nov naziv, o katerem bo seveda morala odločiti skupščina SR Slovenije kot ustanovitelj šole. Po predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o ustanovitvi Višje gospodinjske šole, katerega so predložili organi upravljanja šole v obravnavo pristojnim republiškim organom, naj bi se šola preimenovala v »Višjo šolo za ekonomiko potrošnje«. Za ta naziv so se člani šolske uprave in šolskega sveta odločili, ker obravnava večino predmetov, katere vsebuje učni načrt šole, vprašanja potrošnje. Pri prehrani, opremljanju in vzdrževanju stanovanja, oblačenju itd., gre za potrošnjo, ki naj bo zdrava, estetska, funkcionalna, smotrna, gospodarna. Teoretični predmeti, kot so npr. kemija, bromatologija, mikrobiologija, fiziologija človeka, fizika, higiena, dajejo skupno z ekonomiko potrošnje znanstvene osnove za te zahteve, ki so v interesu posameznika in družbe. In ne v najmanjši meri govori za naziv »Višja šola za ekonomiko potrošnje« tudi dejstvo, da je »ekonomika potrošnje« eden najpomembnejših predmetov, ki se poučujejo na šoli. To je predmet, ki — gradeč na osnovah politične ekonomije in poznavanja bistvenih značilnosti ekonomike Jugoslavije — obravnava potrošnjo kot družbeno-gospodarsko kategorijo, ki daje znanstveno utemeljitev gospodinjstva kot potrošne enote in utemeljuje njegov razvoj iz individualnega v podružbljeno.

Zato pričakuje delovna skupnost šole, da bo skupščina SR Slovenije osvojila njen predlog in z zakonom o spremembah in dopolnitvah zakona o ustanovitvi VGS preimenovala šolo v »Višjo šolo za ekonomiko potrošnje«.

Ustanavljanje krajevnih skupnosti v občini

Na zadnjih zborih volivcev so občani sprejeli sklepe o ustanovitvi nekaterih novih krajevnih skupnosti v občini. Na razpravah po krajevnih organizacijah SZDL pa se le čuti, da vloga krajevnih skupnosti ni povsem jasna, čeprav o tem dovolj jasno govori občinski statut. Predvsem se postavljajo vprašanja o financiranju krajevnih skupnosti, o profesionalnih kadrih in o dejavnosti.

Krajevne skupnosti niso nekaj čisto novega v našem družbenem sistemu. Doslej so v občini dokaj uspešno delali kra-

jevni odbori in stanovanjske skupnosti. Ti organi so v bistvu reševali iste probleme, kot naj bi jih vsaj v začetku krajevnih skupnosti. Bistvena razlika je v tem, da ima krajevna skupnost lastnost pravne osebe, češar krajevni odbori niso imeli. Osnovna dejavnost krajevnih skupnosti je reševanje dejanskih potreb nekega območja, neposredno zadovoljevanje potreb družin in gospodinjstev, vključenih v krajevno skupnost.

Kakor so imeli doslej krajevni odbori nekje večjo, nekje manjšo dejavnost, bodo

verjetno tudi krajevne skupnosti ponekod še reševale nekaj časa osnovna vprašanja komunalnega standarda, v razvitejših krajevnih skupnostih pa bodo nastajajoči problemi zahtevali širšo dejavnost. Osnovno načelo je, da čimveč je število ljudi sodeluje pri nakazovanju in reševanju najrazličnejših problemov, ki v krajevni skupnosti nastajajo. Mnogo drobnih problemov bodo, kakor doslej, tudi v bodoče reševali občani sami.

V zvezi z dejavnostjo krajevnih skupnosti je tudi vprašanje profesionalnega kadra (tajnika). Velika večina krajevnih skupnosti ne bo imela potreb po profesionalnih kadrih, saj te potrebe ni bilo tudi doslej v krajevnem odboru. Kjer bo de-

javnost krajevnih skupnosti tako široka, da se bo pokazala potreba po profesionalnem delavcu, bo pač treba razmisliti tudi o njem. Vendar to vprašanje ne bi smelo biti ovira za ustanavljanje krajevnih skupnosti.

Največ razprav je o financiranju krajevnih skupnosti. 58. člen občinskega statuta jasno govori o tem. Osnova za financiranje je program dela krajevnih skupnosti, sredstva pa je prvenstveno dolžna zagotoviti občinska skupščina. Za uresničitev programa porabi krajevna skupnost lahko tudi sredstva, ki jih ustvari sama s svojo dejavnostjo, morebitne prispevke delovnih organizacij, samoprispevke občanov, posojila in druge dohodke. Če

Na letovanju 300 otrok

Od leta 1963 dalje je poverjena organizacija letovanja otrok v domžalski občini Zvezi prijateljev mladine občine Domžale.

Ta zveza ima že več let stalni letovalni center ob morju v Izoli, kamor pošilja vsako leto v dveh izmenah preko 200 otrok. Letos so letovali otroci v italijanski osnovni šoli, dočim so bili od leta 1956 dalje vsa leta v slovenski osnovni šoli.

Zvezi je poleg obmorskega letovanja uspelo organizirati tudi taborjenje v Izlakah pod šotori, katere je odstopil odsek za narodno obrambo skupščine občine Domžale. Tu se je letos razvrstilo 90 otrok. Kraj in pogoji, kjer so taborili otroci, je zelo prikladen, saj imajo v neposredni bližini Medijske Toplice, zato se je komisija za letovanje pri ZPM odločila to taborjenje organizacijsko še ugotoviti in povečati kapaciteto za prihodnje letovanje.

Da bi popestril letovanje, je vzgojiteljski kader poskrbel tako v Izoli kakor Izlakah za vrsto tekmovanj, pohodov, ekskurzij in drugih oblik rekreacije za kar najboljše počutje.

Kakor smo že omenili, je do leta 1963 izbiral otroke in se dogovarjal s starši oddelek za družbene službe pri občinski skupščini. Od leta 1963 pa je organizacijo zdravstveno preventivnih letovanj prevzela občinska zveza DPM. Na osnovi zdravstvenih pregledov so šole predlagale za letovanje res tiste otroke, ki so bili zdravstveno in socialno nes potrebni letovanju.

Pralnica - še en umirajoči servis?

Julija leta 1959 je iniciativni odbor za ustanovitev stanovanjske skupnosti Domžale ustanovil tudi pralnico v Domžalah, kot samostojni servis v okviru skupnosti. Tedanji ObLO je odobril takrat nekaj čez 5 milijone za nabavo opreme. Tako so postavili že takrat v neprimerne prostore pralnice na Ljubljanski cesti (pri »Alko«) tri pralne stroje, ki stojijo tam še sedaj.

Pralnica je bila namenjena izključno v razbremenitev žena, mater, ki so zaposlene. Toda kmalu so v vedno večji meri začeli sprejemati v pranje predvsem delovne obleke gospodarskih organizacij, ker je število drobnih naročnikov celo upadlo. Zakaj? Predvsem zato, ker je kolektiv pralnice že od vsega začetka moral delati v nemogočih delovnih pogojih in je bilo zato že oprano perilo še vedno sivo, ne pa belo. Ta-

Skupno s terenskimi organizacijami društva prijateljev mladine ter zastopniki šol je komisija za letovanja izdelala posebno lestvico prispevkov staršev.

Letos je bilo zajetih samo v letovanje ZPM preko 300 otrok, mnogo pa so jih zajeli še drugi prireditelji, taborniki, počitniška zveza in Partizan.

Pripomniti moramo, da so letošnje izkušnje pokazale, da sedanje število otrok, zajetih v letovanje, še ne ustreza dejanskim potrebam, ter da so družbena sredstva za letovanje premajhna. Zdravstvena služba je namreč pri pregledih ugotovila znatno večje število potreb, saj so samo za zdravstveno preventivo letovanje predlagali čez 500 otrok. Tudi starši sami so si prizadevali poslati svojega otroka in bi radi prispevali finančna sredstva po svojih možnostih.

Cena letovanja v letu 1964 za 21 dni je znašala povprečno 13.988 din, oskrbni dan pa 678 dinarjev. Tako je bilo ob obračunu ugotovljeno, da je letovanje otrok v naši občini najcenejše v okraju Ljubljana. V vseh sosednjih občinah je znašala povprečna oskrba za 21 dni od 18 do 26 tisoč dinarjev. Zaradi porasta cen pa v bodoče ne bo več mogoče kriti potreb s tako minimalnimi dotacijami. Mislimo, da bi morale skupščine socialnega zavarovanja za letovanje otrok prispevati več sredstev kot sedaj. Za prihodnje letovanje bi bilo že sedaj treba misliti na ustanovitev kluba vzgojiteljev, ki naj bi skrbeli za vzgojno stran letovanja naših otrok in za popestritev programa.

krat so namreč na SS Domžale mislili, da bodo delali za pralnico nove prostore blizu sedanega žitnega silosa v Domžalah, tam, kjer je sedaj žaga. Ta lokacija ni bila primerna. Potem so se mislili preseliti v prejšnje LIP-ove prostore (pri Povžu), toda spet se je vse izjalovilo.

Ves ta čas, 5 let, pa so stroji propadali, kvaliteta pranja se je slabšala, delovnemu kolektivu pa je plahnela volja. In danes?

Danes je stanje tako kritično, da je treba servisu ali prekrbeti nove prostore ali pa ga bodo morali ukiniti. Trenutno so v servisu štiri zaposlene, ki v nemogočih pogojih operejo dnevno okoli 80 kg perila.

Ko sem si ogledal te »stroje«, je povsod tekla ven voda, na stropu je bila kar s cunjami zamašena luknja, v »slikalnici« pa so ležali po tleh kupi peri-

Del tabora v Izlakah, kjer so taborili pionirji domžalske občine. Taborjenje je organizirala Občinska Zveza prijateljev mladine in je v vsakem oziru odlično uspelo.

la. Perilo se suši v primitivni, nečisti sušilnici. Čudno, da delavke opravijo delo še tako zadovoljivo.

Kje je tu skrb za razvoj servisa in s tem kje toliko deklarirana skrb za potrošnika? Stanovanjska skupnost mora priznati, da ni poslovala dobro, ker je dopustila, da tako čevljarica delavnica kot pralnica počasi propadata.

Pralnica do letos sicer ni imela izgube, letos pa je v prvih desetih mesecih že izkazala 41.700 dinarjev. Šele ob tej rdeči luči so se na SS zganili. Predsednik SS tovariš Ludvik Povž mi je v razgovoru zatrdil, da bodo (ampak če bodo sredstva!) v najkrajšem času zagotovili pralnici nove prostore ob gostišču »Pri pošti«.

Gradbena dela bo opravil domžalski »Remont«. Nabavili bodo tudi nekaj novih strojev in popravili stare, ki so popolnoma dotrajani. Za vse to bo potrebnih za prvo silo 5 milijonov dinarjev. Treba pa jih bo dobiti v najkrajšem času, sicer...

Poslovodkinja pralnice Pavla Ahčin mi je omenila, da so dosedaj vseskozi obljubljali prostore, pa ni bilo nič. Zato je že dala odpoved, pa jo je spet preklicala in potem ponovno odpovedala. Pa tudi: pozimi v tistih prostorih enostavno ne bo mogoče več delati.

Mislim, da bi bilo slabo spričevalo za SS in Domžale sploh, če bi morali pralnico zapreti in ugotoviti še en korak nazaj, ne pa naprej.

Vabilo na ples

Na poti skozi majhno vas v Crnem grabnu, Lukovico, se mi je pogled ustavil na plakatu, ki se je glasil:

VABILO

Vsako soboto PLES v zadržnem domu v Lukovici. Pričetek ob 19. uri. Vabi Mladinski aktiv Lukovica.

Na videz skromen plakat. Ko pa sem poiskal predsednico Mladinskega aktiva, Marino Urbanija, mi je hitro povedala, koliko topline, koliko lepote skriva v sebi ta plakat. Pozanimal sem se, v kakšnem smislu mislijo organizirati mladinci ta ples. Marina mi je to pojasnila z naslednjimi besedami:

»V Lukovici in bližnji okolici je mnogo mladih ljudi, ljudi ki se po celodnevem delu nimajo kam dati. Zato smo se odločili, da bomo vsako soboto pripravili ples, na katerem se bodo ti ljudje vsaj malo sprostili in pozabili na vsakodnevne skrbi in težave. Seveda pa želimo, da bi se plesa udeleževali tudi člani drugih organizacij. Eno soboto v mesecu pa

mislimo pripraviti zabavni program, na katerem bi nastopali člani aktiva, s krajšimi programi pa bi sodelovali tudi naši najmlajši, katere sprejme občinstvo vedno z velikim navdušenjem. V Lukovici tudi obstaja pevski zbor, ki je vložil s svojimi delo veliko truda in požrtvovalnosti posameznikov. Dosegel je že lepe uspehe. Tudi nanj se bomo kdaj obrnili in člani pevskega zbora prosili, da nam bodo izpopolnili program. Zelim, da bi uspeli zblížati stare in mlade prav ob teh sobotnih večerih.«

Mislim, da je Mladinski aktiv v Lukovici eden tistih v domžalski občini, ki je vložil mnogo ur dela v to, da bi našel pot, ki bi združila vse ljudi v eno skupino, katere bi bila zmogljiva na vsakem koraku zastopati načela posameznikov, ter zagovarjati interese vseh občanov.

P. S. Člani Mladinskega aktiva Lukovica. Cestitamo vam za vse dosežene uspehe in vam kličemo: korajžno novim zaprekanam nasproti!

ne več, bo morala občinska skupščina v začetku zagotoviti vsaj toliko sredstev, kot jih je doslej zagotovila krajevnim odborom in so bila ob mobilizaciji občanov pri skupnih akcijah bogato naložena. S finansiranjem programa krajevne skupnosti pravzaprav občinska skupščina finansira svoje naloge na posameznih območjih občine.

Kjerkoli so krajevne skup-

nosti že ustanovljene, bi morali izvoliti iniciativne odbore, ki bodo čimprej pripravili osnutke statuta. Po razpravah z občani bi ga morali čimprej sprejeti na zborih volivcev, izvoliti svet krajevne skupnosti (morda nekateri člani dosedanjega krajevnega odbora), da bo krajevna skupnost čimprej lahko vršila tiste naloge, zaradi katerih je bila ustanovljena.

Podružbljeno zemljo puščamo neobdelano

Ustvarjanje velikih kmetijskih površin je nujna zahteva današnje dobe, kajti le na velikih površinah je možno izvajati vse moderne agrotehnične ukrepe in s tem zviševati donosnost zemlje. Razdrobljena kmečka posest ne more več zadovoljevati potreb današnje industrializirane družbe. Zato je podružbljanje zemlje zato, da se ustvarjajo velika posestva povsem upravičeno, čeprav je za posamezne kmete, ki so prizadeti, boleče. Ni pa prav nekaj drugega. Če zemljo podružbimo ali arondiramo, potem bi morali poskrbeti, da jo bodo naša družbena posestva takoj obdelovala naprej in to še boljše, kot njen prejšnji lastnik. Vendar pa se včasih zgodi, da hitimo z arondacijo in podružbljamo čimvečje komplekse in pri tem kažemo na velike politične uspehe, ki smo jih dosegli, ne pomislimo pa, ali imamo na razpolago vse možnosti za takojšnjo in smotrno obdelavo arondiranih površin. Tako se dogaja, da ostajajo nekdanj plodna zemljišča po eno ali dve leti neobdelana. Razumljivo je, da ljudje kažejo s prstom nanje in izrekajo pikre pripombe na račun našega družbenega kmetijstva. Politični uspeh, ki smo ga dosegli z arondacijo, se tako sprevrže v politično škodo.

Jeseni in pozimi 1962 ter spomladi 1963 so bile podružbljene velike obdelovalne površine v naši občini in sicer za »Agrokombinat«, za »Semesadiko« in za »Kmetijski poskusni center« v Jabljah. Medtem ko prvi dve podjetji arondirano zemljo še kar primerno obdelujeta in jima ni skoraj kaj očitati, pa s kmetijskim poskusnim centrom ni tako.

Ta center je z arondacijo pridobil okoli 200 ha obdelovalne zemlje njiv in travnikov. Odvzeta je bila predvsem privatnim kmetom v Trzinu in Lokki pri Mengšu, čeprav ob njihovem precejšnjem negodovanju. To zemljo poskusni center slabo obdeluje, na njivah raste plevel. Na površini okoli 4 ha je bila sicer posejana pšenica in v začetku julija požeta, nato je bila zemlja preorana in je v takšnem stanju še danes. Na njej se je zarastel bohoten

pletev. Na takšni površini bi privatni kmet posejal ajdo, repo, silažo za krmljenje živine ali vsaj ozimino za prihodnje leto. Toda na podružbljeni zemlji raste bohoten plevel. Na površini 4 ha je poskusni center posejal semenske kumare. Mestoma so dobro obrodile, mestoma pa tudi ne: Plevela niso zatirali in je prerasel kumare za meter visoko in še več. Seveda zaradi tega niso kumare uspele tako kot bi morale. Na površini pol ha so imeli posejan fižol. Plevel ga je prerasel, ker ga niso pravočasno okopali in opleli. To so skušali potem napraviti konec julija ali v začetku avgusta, ko fižol že zori. Začeli so z delom, vendar se jim ni »izplačalo«, da bi ga opleli. Prišli so s traktorjem in kosilnico ter plevel pokosili v višini nad fižolom. Seveda to ni način sodobnega kmetijstva!

Le bežen pregled pokaže, da je okoli 50 ha zemlje zelo slabo obdelane, ko bi lahko redila vsaj 200 glav živine in vrsto drobnice. Ali se poskusni center v Jabljah zaveda, kakšno škodo povzroča s tem našemu kmetijstvu, ne le gospodarsko, marveč tudi politično? Njihove kmetijske površine niso nekeje skrite, marveč ob cestah, da jih ljudje vedno lahko vidijo in ob tem pogledu zmagujejo z glavami. Ali poskusni center res lahko reče, češ kaj me brigajo ljudje in njihove pripombe? Če je sedanja njihova obdelovalna površina prevelika, naj bi pristojni forumi poskrbeli, da se del površine odvzame in dodeli na primer Agrokombinatu, ki bo poskrbel za sodobno obdelavo. Ali bodo odgovorni ljudje v poskusnem centru klicani na odgovornost zaradi malomarnega obdelovanja zemlje? V industrijskih podjetjih kličemo ljudi zaradi malomarnega dela na odgovornost. Ali to ne velja za ljudi, ki delajo v našem družbenem kmetijstvu? Ustava določa, da pomeni zemlja posebno družbeno dobro in da je zato tudi pod posebno družbeno skrbjo. Videti je, da živi za marsikoga ta ustavna določba le na papirju. Vsi se moramo zavedati, da zemlja je in ostane osnovna dobrina, saj nam daje hrano. Če ne boš jedel, tudi v tovarni ne boš mogel delati. Opi-

sani primer poskusnega centra v Jabljah pa naj bo nauk tudi za naše družbene forume, ki naj pomislijo, da politični uspeh ne pomenijo le velike površine arondirane zemlje, ki pa

ostanejo nato morda neobdelane, marveč predvsem to, da podružbimo toliko zemlje, kolikor vemo, da jo bodo lahko naša družbena posestva moder- no in smotrno obdelala!

Boljši obeti za razvoj Moravske doline

Skupščina občine Domžale je sklicala te dni posvet o praznovanju 20. obletnice osvoboditve moravske doline in o bodočem razvoju tega predela naše občine. Proslava bo združena s prireditvami ob priliki občinskega praznika, katerega osrednje proslave bodo prihodnje leto v Moravčah.

Posveta na občinski skupščini so se udeležili poleg predstavnikov skupščine same, občinskih političnih forumov in političnih organizacij iz moravske doline tudi sekretar OK ZKS Ljubljana Mitja Ribičič, sekretar Izvršnega sveta SR Slovenije tov. Gorjan, general JLA Čizmek, podpredsednik Skupščine okraja Ljubljana tov. Koprivnikar in drugi.

Za posvet je pripravila skupščina dokaj temeljito analizo o prebivalstvu, gospodarstvu, šolstvu in kulturi ter o zgodovinski preteklosti moravske doline sploh.

Analiza, ki jo bomo v nadaljevanjih objavili, je pokazala, da je bilo to območje zelo zapostavljeno in gospodarsko še zdaleč ni tako napredovalo, kot ostali kraji v občini, če se položaj ni celo poslabšal.

V razpravo so posegli številni tovariši, med prvimi tov. Mitja Ribičič, ki je med NOB tudi deloval na tem območju. Poudaril je velik pomen moravske doline za razvoj partizanske borbe ne samo v teh krajih, temveč predvsem zato, ker je predstavljala stičišče partizanskih poti iz Gorenjske, Štajerske in Dolenjske. Opozoril je tudi, da je še posebno važen pomen »moravske republike« za razvoj ljudske oblasti v takrat okupirani Sloveniji in menil, da se to včasih pozablja in napačno ocenjuje.

Glede nadaljnjega razvoja teh krajev pa je poudaril, da so ti kraji nedvomno potrebni mnogo večje pomoči družbene skupnosti, vendar se tu ne smejo ponoviti napake političnih investicij iz drugih krajev Slovenije. Treba je izdelati ekonomske analize za posamezne investicije; pa najsi bo to za cesto, industrijo kremenčevega peska ali kmetijstvo. Vse to je treba reševati v okviru domžalske občine same, čeprav seveda s tem ni rečeno, da ne bodo del sredstev prispevale tudi druge družbeno-politične skupnosti, okraj in republika.

Predvsem pa ne smemo ljudem na moravškem obljubljati, da jim bo v prihodnje tekkel med in mleko.

Pospešeno bo potrebno reševati problem kmetov-borcev. Tem in sploh vsem ljudem na tem območju je treba pokazati jasno perspektivo.

V nadaljevanju razprave so opozorili tudi, da morajo Moravčev najti pravo mesto v okviru občine in njenega razvoja.

Drži tudi, da je cesta Želodnik—Moravče življenjsko pomembna prometna žila, zato jo bo treba v najkrajšem možnem času preurediti. Predlagali so zato, da se v prvi fazi predvidi urbanistična ureditev teh krajev in reši problem prometnih zvez.

V drugi fazi pa je treba pričeti z izgradnjo materialne faze tega območja, to je z razvojem kmetijstva, industrije in turizma.

Ugotovili so tudi, da je nalezljivo delo družbeno-političnik organizacij in društev na tem terenu. Tako je število članov ZK od 200 v povojnih letih padlo na nekaj čez 40. V težavnem položaju je tudi TVD Partizan in druga društva. Delni vzrok temu je pomanjkanje osnovnih pogojev za delo, delno pa je bilo zanemarjeno družbeno-politično delo na tem območju naše občine sploh. Posledica tega je bila dokajšnja razcepljenost znotraj posameznih organizacij, celo v ZK. Nedvomno bo tudi temu treba posvetiti pozornost ne samo v obdobju do julija prihodnjega leta, ampak okrepiti aktivnost na vseh področjih udejstvovanja nasploh.

Po posvetu so se gostje skupaj z gostitelji odpeljali v Moravče in si ogledali na kraju samem, kako izgleda cesta Želodnik—Moravče in kako izgledajo trenutno Moravče same.

Sedaj, po tem posvetu, je nedvomno predvsem tudi naloga občinske skupščine, da izdelata načrte razvoja teh krajev in da bo ljudem na moravškem res v najkrajšem času jasno, kakšne perspektive dela in življenja imajo tam, kjer živijo danes.

Črna gradnja

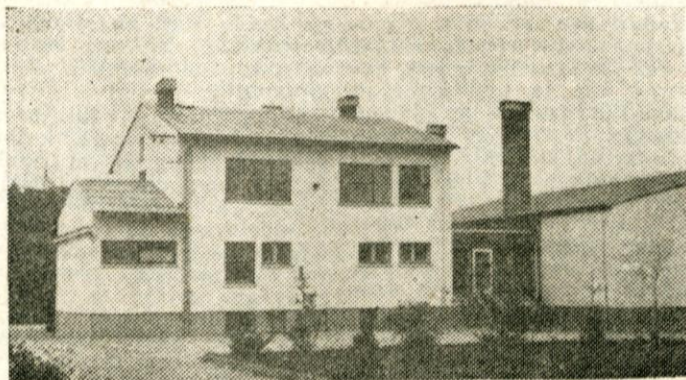
(Nadalj. na 2. strani)

glede na to, da sta danes oba objekta že pod streho.

O tem pa bo po sklepu občinske skupščine razpravljali na prihodnji seji Svet za stanovanjske in komunalne zadeve pri skupščini občine Domžale.

Oddelek za gospodarstvo
OS Domžale

Proslava 90-letnice osnovne šole v Ihanu

Novo šolsko poslopje v Ihanu

V senci visokega jubileja 100-letnice šole v Domžalah, smo tudi v Ihanu proslavili visoko obletnico obstoja naše šole.

2. novembra je preteklo 90 let, odkar so slovesno odprli šolo v Ihanu in pričeli z rednim poukom. Šolsko poslopje je bilo prtilično in je stalo poleg cerkve.

Najstarejši podatki o pouku v Ihanu izvirajo iz leta 1819. V arhivu se nahaja kronika, ki omenja, da je bilo tedaj 95 šoolobveznih otrok. Do leta 1874 so poučevali duhovniki in cerkovniki. Pouk je bil nereden in odvisen od njihove dobre volje.

Učitelj Anton Jereb je zaoral ledino, njemu je do danes sledilo v Ihanu 56 slovenskih učiteljev in učiteljic. Šolsko poslopje so kasneje večkrat pre-

uredili zaradi vedno večjega števila otrok. Pred vojno so bile v zgradbi tri učilnice in stanovanje za učiteljstvo.

Da ne bi stavba služila okupatorju, ker je dominirala nad okolico, je bila med NOB požgana. Po vojni je bil pouk v privatni stavbi, dokler nismo 29. novembra 1961 slovesno odprli novo šolsko poslopje. Nova šola je moderno opremljena z novim pohištvo in sodobnimi učili.

Učenci so pripravili samostojno proslavo. Dvorana je bila polna gledalcev, ki so z navdušenjem pozdravljali nastopajočce.

Največ zaslug, da je proslava v vsem uspela, ima vsekakor učiteljstvo. Priznanje nastopajočim je tudi priznanje učiteljem, ki se skupno bore za dosego istega cilja.

Kako dolgo še?

V Mengšu imamo Prešernovo cesto, ime nosi po našem največjem pesniku. Toda ta cesta ni vredna njegovega imena, saj je to najslabša in najgrša cesta v Mengšu. Odcepi se od križišča na Glavnem trgu, pelje skozi naselje in se nato priključi na cesto proti Kranju. Takoj za koncem Mengša se vije po planem nova, lepa, široka asfaltirana cesta, ki nas pripelje naravnost na letališče v Brnikih. Toda Prešernova cesta, dolga nekaj več kot petsto metrov, je ostala nedotaknjena, takšna kot pred stoletji ali morda še slabša, saj jo je živahen avtomobilski promet zdelal do konca. Vsa je kotanjasta in vegasta, šoferji jo preklinjajo, stanovalci ob cesti pa tudi, saj poleti požirajo prah, pozimi pa preskakujejo čez mlakuže ali brodijo po snežni brozgi. Toda nihče se je ne usmili, niti se nikomur od odgovornih ne smilijo vozila in ljudje, ki prebivajo ob njej. Ponosni smo na letališče v Brnikih, do njega smo speljali lepe asfaltirane ceste, avtomobilski promet proti letališču je

živahen, toda — toda, ko vozijo vozniki po Prešernovi cesti, zmigujejo z rameni, dajejo pikre pripombe na račun raznih forumov, vozila poskakujejo kot za stavo. Tujci vprašujejo, kako in zakaj je ostalo komaj dobrih 500 metrov cestišča neasfaltiranega, ko pa smo toliko in toliko milijonov dali za letališče in za asfaltna cestišča do njega.

Ze leta in leta nam na raznih sestankih obljublajo, da bodo ceste vendarle uredili. Toda nato nastane prerekanje, v čigavo pristojnost spada cesta, na čigave stroške naj se asfaltira in podobno. Trdno smo bili prepričani, da bomo dobili moderno cestišče vsaj letos, ko so gradili cesto proti letališču. A ostalo je vse pri starem, še naprej požiramo prah in preskakujemo luže in v neskončnost se vlečejo prerekanja o tem, kdo je pristojen za modernizacijo ceste. Nihče pa ne pomisli na nas, ki prebivamo ob cesti. Nam in voznikom je pač vseeno, kdo je pristojen. Mineva nas potrpljenje in zato kli-

čemo: dajte nam moderno, asfaltirano cesto, pa naj gredo sredstva zanj iz katerihkoli fondov. Uredite dobrih 500 m cestišča tako, da bo cesta vredna Prešernovega imena, da bodo lahko vozniki motornih vo-

zil brez preklinjanja in pikrih pripomb popeljali do križišča na Glavnem trgu v Mengšu po lepem asfaltu do letališča! Ali bodo naši klici ostali še nadalje brez odmeva? Kako dolgo bomo morali še čakati?

Zakaj samo 15 od 518?

Tudi udeležba na zboru volivcev je merilo za oceno dela

O delavnosti krajevnega odbora SZDL Preserje smo v našem listu že poročali. V poročilu smo med vrsticami omenili sodelovanje krajevnega odbora ter za skupno delo našli dokaj ugodno oceno. Odveč je ponavljati posamezne ugotovitve, zato si oglejmo raje drugo stran, ki pa daje povsem drugačno sliko.

Na skupni seji obeh odborov Preserij je bilo 27. oktobra sklenjeno, da se skliče ZBOR VOLIVCEV ZA PRESERJE. Zbor naj bi bil v novi šoli Radomlje v sredo 4. novembra 1964. Za obvestila so bila natisnana primerna vabila, katere smo vročili volivcem v petek 30. oktobra. Takih vabil je bilo kakih 500. Dostavljena so bila na vse individualne naslove in prav gotovo je prejela vsaka družina vsaj eno vabilo.

V sredo 4. novembra sem bil ob napovedani uri (17,30) prvi, ki je prišel na zbor volivcev. V naslednjih 50 minutah se jih je zbralo nadaljnjih 14. Na podlagi 41. člena statuta občine Domžale smo po enournem čakanju pričeli z napovedanim zborom volivcev. Med gosti je bila tudi direktorica osemletke Radomlje, tovarišica Lidija Panjanova.

Svoje poročilo, s katerim sem pričel zbor, sem razdelil na 3 dele. V prvem sem orisal delo občinske skupščine v naši mandatni dobi, v drugem delu sem podrobneje orisal vprašanja Preserij, s katerim se je bavila Občinska skupščina, v tretjem delu pa sem nakazal težnje in naloge domžalske komunne v prihodnosti s posebnim poudarkom na 7-letni plan.

Za poročanje sem se pripravil, vendar sem že na zboru volivcev ugotovil in povedal, da je neprijetno govoriti pred tako maloštevilnim avditorijem. Govornik dobi občutek, da je nezaželen, ali pa, da je bila dosedanje delo slabo opravljeno.

Od skunno 518 volivcev se je zboru udeležilo komaj 2,9%, kar je več kot porazno. Pri vsem tem smo se člani obeh

odborov (predvsem pa odbor SZDL) trudili, da bi kar največje delali za skupno dobro. Iz poročila, katerega tu ne bom ponavljal, je bilo razvidno, da delo res ni bilo slabo opravljeno. V kolikor pa so bile napravljene napake, pa je prav, če volivci nanje opozorijo, oziroma dajo za nadaljnje delo nove sugestije.

Vsega tega ni. Udeleženci zboru v Preserjah so bili poprečno stari 45 let (ocena pisca), navzoči bi imeli dovolj tehten razlog, da bi doma še opravili to in ono. Pa niso. Prišli so na zbor volivcev.

In kje so ostali mlajši? Kje so bili člani ZK?

Vsi naši napori stremijo za tem, da bi zagotovili boljše življenje mladega rodu, ta pa je nezainteresiran za dogajanja v svoji najbližji okolici.

Ta sestavek ni slušajen, ima pa namen pokazati, kako neodgovorna je abstinenca na zborih, ki so naši. Komu je namenjeno vse delo, če pa fistega, za katerega smatramo, da je poslanec k sodelovanju, ni?

Preserjani! Naj bo dovolj kritike! Zgodilo se je. Niti ne prvič, upam pa, da poslednjič. Ne tarnajte o težavah, če smo jih skupno sposobni rešiti. Bolje je, da se zberete ali posamično premislite, kdo bo na prihodnjih volitvah kandidiral v občinsko skupščino. Volitve bodo spomladi 1965, do tja pa ni tako daleč. Razmislite tudi o tem, da so se na zadnjem zboru volivcev navzoči odločili, da se krajevni odbor osamosvoji v KRAJEVNO SKUPNOST PRESERJE.

Zaradi premajhnih finančnih sredstev je ostalo neizvršeno tudi popravilo cest IV. D reda.

Se bi lahko našteval, kaj vse je treba rešiti. Danes tega ne bom storil, ker sem to dolžnost izvršil na zboru volivcev. Do maja meseca 1965 se bomo gotovo še videli, potem pa je vaša stvar, kdo bo delo nadaljeval in o delu poročal niti 5% SVOJIM VOLIVCEV.

Otmar Lipovšek

Obiščite novoletni potrošniški sejem od 15. do 27. decembra 1964.

Na njem bodo razstavljala in prodajala raznovrstno blago po konkurenčnih cenah številna domača in tuja podjetja.

Pred dnevi je bilo na Občinski skupščini v Domžalah posvetovanje o organizaciji proslave 20. obletnice osvoboditve, ki naj bi bila na Moravškem. Posvetovanja so se poleg domačih udeležili tudi številni predstavniki okrajnih in republiških forumov. Razen o proslavi so razpravljali tudi o perspektivah, ki jih ima to področje in o ukrepih, ki bi jih bilo treba podvzeti, da bi bil možen hitrejši ekonomski razvoj. Za to posvetovanje je bil pripravljen poseben elaborat, katerega bomo v nadaljevanjih pričeli objavljati v prihodnji številki.

Na sliki: Del udeležencev razprave

Oživljeno delo mengeške »Svobode«

Čeprav sicer nekoliko pozno, vendar ne smemo prezreti letošnje osrednje kulturne prireditve v občini, t. j. uprizoritve dramatiziranega Finžgarjevega romana »Pod svobodnim soncem« v letnem gledališču v Mengšu. Lahko trdimo, da pomeni ta uprizoritev višek letošnje amaterske kulturno-prosvetne dejavnosti pri nas. Igro je uprizorilo prosvetno društvo »Svoboda« iz Mengša pod vodstvom režiserja Mirka Lavriča. Spričo številnih radijskih in televizijskih sprejemnikov, kino predstav, gostovanj poklicnega gledališča in sodobne tehnične mentalitete na splošno je amaterska kulturno-prosvetna dejavnost v Mengšu v zadnjih letih povsem zamrla. Kazalo je, da se je sploh ne bo dalo več oživeti. Toda isti pojav opazamo danes skoraj po vseh industrializiranih krajih naše domovine, pa seveda tudi v naši občini.

Zato je zelo razveseljivo dejstvo da je vodstvo »Svobode« v Mengšu uspelo zbuditi zanimanje za amatersko igralsko delo med starejšimi igralci in — kar je še bolj razveseljivo — med našo mladino. Uprizoritev igre »Pod svobodnim soncem« na prostem je zelo zahtevno delo: treba je imeti na razpolago vrsto dobrih aktivnih igralcev, množico stativov, oblačila, scensko priredbo in druge zgodovinske rekvizite. Režiserju je ob pomoči sodelavcev uspelo v razmeroma kratkem času, ki je bil na razpolago, postaviti na oder uprizoritev, ki je presejala raven poprečnega amaterskega igranja. Igralci so svoje vloge na splošno prepričljivo odigrali, zlasti če pomislimo, da je bilo med njimi

mного takšnih, ki so prvič nastopali na odru. Posebej še je treba pohvaliti igralske like Teodore, Svaruna in Radovana. To so sicer že preizkušeni igralci, vendar že dolgo vrsto let niso nastopali.

Marsikdaj slišimo, češ da za amaterske igre med ljudmi ni več zanimanja. Da temu ni povsem tako, pričča velika udeležba gledalcev od blizu in daleč, saj so prostor letnega gledališča, ki sprejme več kot tisoč ljudi, kar štirikrat napolnili. V izredno akustičnem naravnem gledališču, obdanem od skalovja in gozda, so zbrano prisluhnili »povesti naših davnih dedov«.

Ob koncu bi hoteli poudariti še nekaj: mengeško letno gledališče je idealen prostor za uprizorjanje iger na prostem, zato bi ga ne smeli puščati v nemar. Menimo, da bi bilo treba vsako leto v poletnem času naštudirati kakšno igro in jo odigrati v tem gledališču. Nastopala naj bi mengeška igralska družina, pa tudi kakšna druga kvalitetna igralska skupina iz naše občine. Tako naj bi se ustvarila nekakšna tradicija »Mengeških letnih iger«. Takšna oblika bi spodbujala našo kulturno-prosvetna društva k večji aktivnosti in pritegovala zlasti še naše mlade ljudi ter jim gojila veselje do amaterskega igranja. Mengeški »Svobodi« pa je treba k letošnjemu uspehu le čestitati in ji želeči, da njena oživljena aktivnost ne bi zamrla. Da se to ne bo zgodilo, dokazuje dejstvo, da že pripravljajo novo igro za zimsko sezono, za naslednje poletje pa še eno ljudsko igro v letnem gledališču. Želimo, da njihova vnema ne bi popustila!

Konferenca aktiva Zveze mladine v Blagovici

Zadnji dve leti je v Blagovici popolnoma zamrla nekdanja precej živahna društvena aktivnost, saj je tudi kulturno umetniško društvo popolnoma razpadlo. Prostori za kulturno in zabavno življenje so, tudi mladih je v sami Blagovici in okoliških krajih precej kljub odhajanju v dolino in industrijske centre, pa vendar zadnji čas nobena organizacija ni skrbela za razvedrilo in družabno življenje. Edina »zabava« je bila tako gostilna. Zato je toliko bolj razveseljiva pobuda 34 mladih deklet in fantov iz Blagovice in okolice, ki so se zbrali prvo nedeljo v oktobru na ustanovni konferenci aktiva zveze mladine. Pobudo za to konferenco je dal občinski komite ZMS skupaj z občinsko zvezo kulturno-prosvetnih organizacij in drugimi organizacijami, med katerimi ni bilo nobene krajevne organizacije ne ZB in ne SZDL.

Na prvem srečanju so se pogovorili o vzrokih za dosedanje mrtvilo v tem predelu naše občine in o načrtih za nadaljnje delo. Menili so, da so množične organizacije v Blagovici premalo aktivne in da mladi

ne smejo stati ob strani, saj navezadnje niti ne moremo zahtevati od starejših veliko aktivnosti.

Njihov program obsega dejavnost na športnem, kulturnem in izobraževalnem področju, ki bo nedvomno dovolj pester, da bo pritegnil k delu in sodelovanju ne samo večino mladih na tem področju, temveč tudi starejše. Zgraditi nameravajo igrišče za košarko, odbojko in nogomet, precej med njimi pa je navdušenih za namizni tenis in šah.

V sodelovanju s KUD, katerega delo nameravajo pozitiviti, bodo organizirali dramsko in klubsko dejavnost. Zelo pomembna pa bodo razna predavanja, predvsem praktična s področja kmetijstva in s tem šole za življenje.

Izvolili so tudi prvi sekretariat, ki bo vodil delo aktiva v naslednjem odboru. V sekretariatu so: Darja Pustotnik, Anton Skok, Janez Pustotnik, Branka Florjančič, Slavko Lukanc, Ivan Prašnikar, Viljem Pustotnik, Stanka Pustotnik, Janez Cerar, Janez Wolf in Ciril Benkovič.

Vesti iz Moravč

Vaščani Serjuč pri Moravčah so medtem, t. j. v nedeljo, 27. 10. že proslavili pomembni dogodek. S pomočjo podjetja Termit so napeljali od glavnega cevovoda Pogled — Moravčevod v Serjuče. Vaščani so pridobitve izredno veseli, saj bodo odslej preskrbljeni z dobro, zdravo pitno vodo. Škoda le, da niso bili vaščani Hrastja složni in se tudi niso poslužili ugodne prilike za napeljavo vode.

V nedeljo 11. oktobra so v Moravčah pokopali pridnega in zavednega kmeta Franca Ribiča iz Podbrda pri Moravčah. Več kot 40 let je nenehno deloval v gospodarskih organizacijah, predvsem po vojni pri Obnovitveni in Kmetijski združenju. Prebivalstvo doline se ga bo posebno spominjalo kot poštenega in nepristranskega cenilca. To delo je opravljal ves čas po osvoboditvi. Dragega pokojnika bomo ohranili v lepem spominu.

Moravška mladina želi, da bi se uredilo sedanje športno igrišče tako, da se v bodoče ne bi več uporabljalo za živinski sejem. Agrokombinat oziroma merodajne organe prosimo, da bi za sejem določili kak drug primeren prostor. Igrišče sedaj uporablja šolska mladina in TVD Partizan. Ker nimamo igrišča za nogomet, se mora sedanje igrišče urediti tako, da bo v polni meri lahko služilo za športne igre, to je za odboj-

ko, košarko in roket. Da bi se športna dejavnost poživila, je nujno, da se na vseh osemletkah v občini Domžale začne gojiti košarka in roket in bi se ob koncu vsakega šolskega leta izvedla tudi tekmovanja v omenjenih športnih panogah. Organiziralo naj bi se tudi tekmovanje v atletiki.

V mesecu novembru bo občini zbor Turističnega društva. Prebivalce Moravč in okolice že sedaj prosimo, da se običnega zbora udeleže v čim večjem številu zaradi povzdiga tujskega prometa. Cesta Drtija—Kanderše bo konec meseca oktobra že dograjena. Mnogi kmetje že sedaj vozijo poljske pridelke v Zagorje in so s cesto več kot zadovoljni. Tudi nesoglasja zaradi koč na Limbarski gori se urejajo in se bo z gradbenimi deli nadaljevalo.

V Moravčah so pred leti zgradili dva velika hleva za ca. 400 glav živine. Ker so sedaj hlevi prazni in se baje tudi ne bodo uporabljali v namene, za katere so bili zgrajeni, se lahko interesenti pozanimajo, da dobe prostore v najem za kako drugo primerno dejavnost.

Ena naših najstarejših zvestih bralk je prav gotovo Katarina Habjan iz Stoba, ki te dni praznuje svoj 80. rojstni dan. Iskreno ji čestitamo in kličemo: še na mnoga leta!

Predlog iz Lukovice

V 6. številki Občinskega poročevalca z dne 25. VI. 1964 na strani 7 je bil objavljen članek: »Skrbimo za urejenost naših krajev in hiš«. Članek, ki se nanaša na snago in lepoto naših podeželskih krajev, smo mnogi občani pozdravili, saj je dopisnik želel pripomoči k lepšemu videzu naših naselij.

Ob njem se spominjam naslednjega dogodka:

Ko sem pred časom izstopil iz SAP-ovega avtobusa v Lukovici, je na odcepu občinske ceste iz Lukovice proti Moravčam parkirali osebni avto italijanske registracije. V njem so bili en moški, šofer, dve ženski in dva mala otroka. Moški, ki je govoril samo italijansko, me je spraševal in z roko kazal, če pelje ta cesta v Moravče. Iz besede Moravče sem

namreč sklepal, da imajo namen potovati v to smer in po krajšem sporazumevanju so se v smer proti Moravčam tudi odpeljali.

Občinski skupščini Domžale oz. Zavodu za komunalno izgradnjo bi svetoval, da z ozirom na vedno gostejši turistični promet čimprej namesti kazipot z navedbo razdalje v kilometrih od Lukovice do Moravč, da ne bodo tujei navezani samo na spraševanje.

V letih 1955 do 1959 se je vršilo v SR Sloveniji združevanje manjših občin v večje, finančno močnejše. Na napisnih tablah, ki prikazujejo kraj, občino, okraj, pa še zmerom beremo imena nekdanjih občin. Smatram, da bi bil že čas, da bi se po tolikih letih le našel nekdo, ki bi izposloval, da bi se napisi prilagodili dejanskemu stanju.

Butalci o Butalcih

Nedvomno je vprašanje, ki ga je zastavil pisec komentarja »Zgodba o Butalcih (primer)«, aktualno v naši občini že dalj časa, ne samo zadnji čas. Vendar mislim, da stvar le ni tako jasna, kot jo postavlja pisec, za katerega se nedvomno vidi, da izhaja iz vrst članov UO NK Domžale, kar pa pri vsem tem ni najvažnejše.

Prvič: predvsem ni res, da imajo znatno večja slovenska mesta samo po enega predstavnika v nogometu, ali Celje morda le dva (za osvežitev spomina: samo večji klubi v celjski občini so trije: Kladivar, Olimp in Celje, poleg drugih, ki tekmujejo v nižjih tekmovalnih razredih).

Navsezadnje imajo tudi Domžale same le en nogometni klub, razen če morda pisec označi mesto Domžale s celo občino!

Drugič: popolnoma nič slabega ne vidim v tem, če deluje v občini z večjim ali manjšim uspehom 5 nogometnih kolektivov. Nasprotno, ali ni razveseljivo, da imamo tolikšno število aktivnih športnikov — nogometašev. Saj navsezadnje ti nogometaši igrajo za lastno rekreacijo, čemur menda nihče ne more oporekati.

Tretjič: že v kali je zgrešena misel pisca, češ »morda se bodo tudi Domžalčanom zjasnila vremena v dobi kooperacij in integracij«.

Kje more najti opravičilo za ukinitvev obstoječih klubov? Ne integracija, temveč res zdrav odnos med klubi bi bila edina realna osnova za kvaliteten napredek nogometa v naši občini. Vendar si upam trditi, da takih odnosov sedaj ni med njimi in da jih ni niti v NK Domžale, zakaj bi se sicer igralci drugih klubov upirali

prestopu v ta kolektiv. Nedvomno pa drži, da so za odnose med klubi (ne vsemi) v naši občini značilne tudi nezdružive klubaške strasti, ki nimajo dosti skupnega s športom. Tak primer je bila zadnja tekma med Jaršami in Dobom pred nekaj tedni, po kateri je vratar Doba na vsak način hotel fizično obračunati z gledalci. Mislim, da moramo tudi v bodoče zagotoviti obstoj petih nogometnih klubov, omogočiti jim minimalna sredstva, da pa bi bilo potrebno v Domžalah znova ustvariti popolnoma novo, mlado enajstorico. V njej naj igrajo mladi igralci, ki imajo veselje do nogometa (ne pa samo do poceni slave). Tako zdravo moštvo smo v Domžalah že imeli pred leti. Začeti je treba pri pionirjih in mladincih. V tak kolektiv pa bodo, mislim, brez večjih preprek, pritekali novi talentirani igralci iz ostalih nogometnih moštev v občini (Ihan, Jarše, Dob, Mengeš). Toda poudarjam, ta pot mora biti naravna selekcija, iskreno sodelovanje med klubi, brez kraje igralcev in izvabljanja po ovinkih ali groznjah.

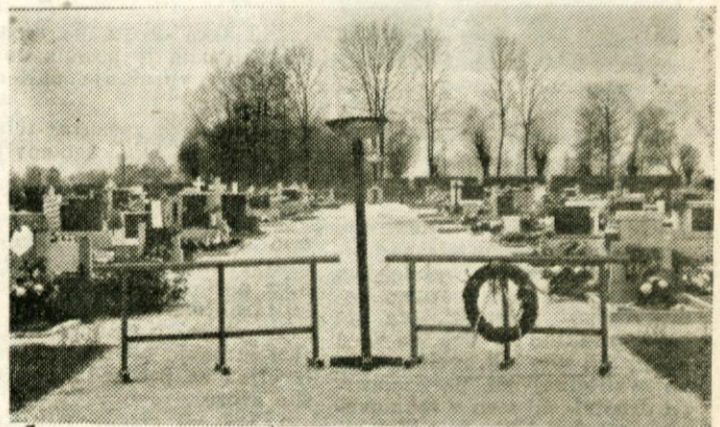
Mednarodni šahovski festival Bled 1964

Domžalčani so sodelovali z dvema ekipama in dosegli v najmočnejši skupini med 16 ekipami zavidljivo 4. mesto z 20,5 točkami. Zmagala je Mladost iz Zagreba z 28,5 točke. Za ekipo Domžal so dosegli Ivačič 5, Vavpetič 4, Plahutnik 7,5 ter Lorbek 4 točke.

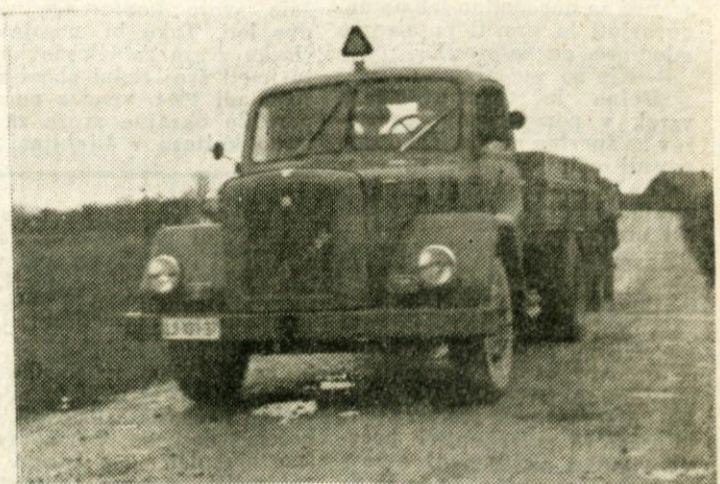
Druga ekipa Domžal pa je zasedla v drugi skupini 8. mesto z 18,5 točke. Zmagala je ekipa Jesenice II s 26,5 točke.

Kolodvorska cesta v Domžalah je bila zaradi močne obremenjenosti, saj se po njej dovažajo in odvažajo vse blago, ki pride na domžalsko železniško postajo, že močno dotrajana. Po daljših pripravah je v začetku tega meseca podjetje Slovenija-cesté pričelo z deli za popolno rekonstrukcijo in ureditev cestišča za najtežji promet. Ob uporabi popolne mehanizacije dela hitro napredujejo in če vreme ne bo nagajalo, je upati, da bodo vsa zemeljska in ureditvena dela končana do Dneva republike.

Tudi letos smo počastili spomin vseh padlih za svobodo s komemoracijo pred spomenikom na Glavnem trgu in na pokopališču. Medtem pa, ko so vsa prejšnja leta mnoga društva in organizacije položila vence tudi k žari na pokopališču, so letos to navado opustila. Nekateri predlagajo, naj bi bila v bodoče v Domžalah ena sama komemorativna svečanost, ta pa naj bi bila dostojna tistih, katerih spomin ta dan častimo!

Moravska cesta ni več cesta in voziti po njej, posebno ob slabem vremenu je prava umetnost. Fotografija sicer ne prikazuje vseh tistih neštetihih lukenj, ki jih cesta ima in ki so jih skopali težki kamioni, ki prevažajo kremenčev pesek in za kakršne ta cesta ni bila narejena. Kamioni se mnogo prehitro uničujejo, na mostovih pa so v nenehni nevarnosti, da se po-greznejo, saj je dopustna obremnitve do petkrat prekoračena. Moravska cesta je dotrajana in z modernizacijo ni več mogoče odlašati!

5 minut s ... Franc Novakom

Tokrat smo se odločili, da vam predstavimo telesnovzgojnega delavca in še prej aktivnega športnika v različnih športnih panogah Francija Novaka iz Moravč. Pred leti je delno prav po njegovi zaslugi morav-

ški Partizan spet oživel po večletnem spanju. Kako pa je sedaj s športom v Moravčah? — Poglejmo, kaj nam je na to vprašanje odgovoril tov. Novak!

»Ce primerjamo današnje stanje na področju telesne kulture v Moravčah z obdobjem izpred nekaj let, moramo samokritično ugotoviti, da je šport trenutno na tleh. Še pred nekaj leti smo bili, recimo, med najkvalitetnejšimi partizanskimi društvi, saj smo v tekmovanju za pokal Dela zasedli tretje mesto. Takrat je delovalo več kot 120 aktivnih športnikov, danes se jih bolj ali manj organizirano ukvarja s športom le še slaba tretjina. Včasih smo se kar z vozom peljali na nastope in tekme izven Moravč, letos pa so v Moravčah morali za nogometno tekmo nagovarjati in prositi posamezne mladince, da so igrali.«

— Kje so vzroki?

»Delno je takemu stanju vzrok v pomanjkanju prostorov za športno vadbo. Tako smo morali edini prostor za telovadbo (9 x 6 m) zaradi pomanjkanja učilnic spremeniti v šolski prostor.

Imamo eno samo večje igrišče, ki pa je neustrezno in premajhno. Postavljena sta dva gola in dva koša, to pa je tudi vse. Mislim pa, da sredstva niso osnovni vzrok, ker v časih največje aktivnosti nismo dobili dinarja podpore. Vendar so sredstva potrebna, če hočemo mladini nuditi vsaj osnovne pogoje za vadbo. In to je tisto! Nuditi mu moraš skoraj vse, sicer se ne bo hotel aktivno udeleževati. Tako so fantje sestavili štafeto za letošnji populčni tek v Mengšu, na niso tekli, ker jim predsednik ni mogel preskrbeti prevoza!

Delno sem kriv tudi jaz kot načelnik Partizana, ker moram priznati, da sem načelnik sa-

Prosim, če bi mi lahko posredovali v prvi naslednji številki »Poročevalca« odgovore na naslednja vprašanja:

1. Kdaj je bila osnovana Občinska zveza za telesno kulturo v Domžalah?

2. Koliko časa traja mandat odbornikov te organizacije?

3. Koliko časa že ni imeia zveza za telesno kulturo občine Domžale občnega zbora in zakaj ni bil sklican?

4. Koliko članov šteje športna zveza in koliko komisij deluje v tem organu. (Po možnosti tudi po imenu.)

5. Katera društva so pasivna in zakaj?

Odgovori na ta vprašanja zanimajo mnoge športnike in športne delavce v Domžalah.

Občinska zveza za telesno kulturo nam je poslala na postavljena vprašanja naslednje odgovore:

1. Občinska zveza za telesno kulturo je bila ustanovljena jeseni 1959. leta.

Njen prvi predsednik je bil Milan Flerin, ki je vršil funkcijo do aprila 1960, nakar je prevzel funkcijo v. d. predsednika občinske zveze za telesno kulturo Jože Zevnik brez občnega zbora. Na občnem zboru 1961/62 pa je bil tudi formalno izvoljen za predsednika občinske zveze.

2. Mandat članov UO, predsednika in IO traja ves čas med dvema občnima zboroma.

3. Na kongresu telesne kulture v Ljubljani 1961. leta je bilo med drugimi smernicami predvideno tudi, naj bi tako okrajne, kakor tudi občinske zveze za telesno kulturo obdržale svoje konference vsaki dve leti. Tako bi morala občinska zveza za telesno kulturo imeti svoj redni občni zbor spomladi 1964, vendar na priporočilo okrajne zveze za telesno kulturo v Ljubljani za-

mo na papirju. Nismo se ujeli z mlajšimi pri vodstvu Partizan. Drži pa tudi, da smo včasih dobivali več pomoči, z okrajnih in občinskih telesnovzgojnih forumov, kot sedaj.«

— Obeti za bodoče?

»Te dni smo se menili, da bomo morali starejši in mlajši malo drugače sodelovati, če hočemo, da bodo tudi moravški športniki dali svoj delež v organizaciji in izvedbi osrednje proslava 20. obletnice osvoboditve, ki bo julija naslednje leto v Moravčah.

Pričakujemo tudi več pomoči, predvsem kadrovske, od ObZTK.

Nedvomno pa bomo veliko pridobili drugo leto z novim domom. Pripravili bomo tudi načrte za športni park.«

Tovariš urednik!

radi reorganizacije in predvidenih prenosov pristojnosti od višjih organov na občinske zveze občni zbor v naši občini še ni bil sklican ter je odložen na letošnjo jesen.

4. »Športna zveza« pri nas ne obstaja, temveč občinska zveza za telesno kulturo skupščine občine Domžale in njeni člani so: TVD Jarše, TVD Mengeš, TVD Ihan, TVD Domžale, TVD Dob, TVD Moravče, TVD Lukovica, TVD Radomlje, NK Tabor, NK Domžale, Kegljaški klub Domžale, Kegljaški klub »Invalid«, Obč. strelski odbor, Občinski šahovski odbor, Planinsko društvo, Športna ambulanta, Plavalni klub Domžale, Košarkarski klub Domžale.

Občinska zveza za telesno kulturo ima redne stike s šolskim športnim društvom »Usnjare« in je polno zainteresirana za njegovo aktivno delovanje. Nadalje vzdržujemo najaktivnejše zveze z mladinskimi aktivni na terenu naše občine, da bi se telesno kulturna dejavnost med mladino kar naj-

bolj okrepila. Močne kontakte vzdržujemo s sindikalnimi aktivni pri gospodarskih organizacijah ter skupno organiziramo in vodimo razna tekmovanja in nastope, med temi tudi tekmovanje »Jugoslovanske športne igre«.

5. Pri občinski zvezi za telesno kulturo delujejo naslednje komisije:

Tekmovalna komisija — predsednik Grilj,

Komisija za kadre — predsednik dr. Šircelj,

Komisija za športno rekreacijo — predsednik Pišek.

6. Občinska zveza za telesno kulturo ima v svojem sklopu 18 organizacij. O pasivnih društvih ne bi mogli govoriti, kajti vsaka organizacija, ki stremi k aktivnosti in ima voljo do napredka, se bori z različnimi težavami, bodisi organizacijskimi ali finančnimi. Tudi marsikatera naša organizacija je že prišla v tak položaj, katerega posledica je bil trenutni zastoj, vendar skušamo take organizacije kar najhitreje reaktivirati.

Občinska zveza za telesno kulturo Domžale

Štiri točke za prvakom

Prvo moštvo domžalskih košarkarjev deli tretje in četrto mesto v prvi republiški ligi. Ekipa je prikazala nestalno igro. Lahko smo bili nad njimi navdušeni ali pa so lahko pokazali tudi tako igro, da jih ni bilo mogoče spoznati. Že več sreče in pripravljenosti na tek-

me bi lahko prinesli člani enak naslov v Domžale kot pionirji.

Za člansko ekipo pod vodstvom Brumna so igrali: Stifitar, Kralj, Dovžan, Hočevar, Pirc, Rojs, Grilj L., Grilj II., Peče, Rupelj, Gostič, Kovač, Repanšek, Grmek, Tine

Lestvica:

Lesonit	18	15	5	1165:1051	26	+ 114
Tivoli	18	12	6	1198:1112	24	+ 86
Ilirija	18	11	7	1205:1079	22	+ 124
Domžale	18	11	7	1212:1162	22	+ 50
Ljubljana	18	10	8	1155:1104	20	+ 51
Branik	18	10	8	1120:1092	20	+ 28
Elektra	18	9	9	1092:1086	18	+ 6
Svoboda	18	7	11	947:978	14	- 31
Skofja Loka	18	7	11	1013:1098	14	- 85
Triglav	18	0	18	816:1159	0	- 345

III. spominski šahovski turnir Hering-Zupančič

Domžalski šahisti so že tretjič zapored počastili spomin obeh nekdanjih članov kluba v dneh od 29. 8. do 11. 9. v sejni sobi SZDL. Šahisti so bili razdeljeni v dve jakostni skupini.

V A. skupini je sodelovalo 12 šahistov. Zmagal je član Domžal Ivačič z 8,5 točke pred Planincem (Lj) s točk. Slede

jima: Plahutnik 7,5, Vavpetič 7 (oba Domžale), Draksler (Celje) itd.

B. skupina z 12 igralci pa je imela sledečo razvrstitev najboljših: zmagal je Zupančič Peter 9, slede: Zupančič Mitja 8,5, Sonc 7 (vsi Domžale), Bračič (Kamnik) itd.

Novoletni potrošniški sejem bo od 15. do 27. decembra v novem dvoranskem objektu v Domžalah.

Ne pozabite si ogledati, Kupili boste dobro in poceni!